

یادداشت سی ام

صلح باید مساله تامین عدالت در نظر گرفته شود. این نگرانی پس از آن صورت می‌گیرد که تلاش‌های همه جانبه از سوی دولت، به منظور گفتگو با مخالفین و طالبان در جریان افتاده است.

مصاحبه و مقالات: افغانستان، اقتصاد جنگی و دور باطلی از درگیری‌ها، عنوان مقاله‌ای است که به قلم سیف‌الدین سیحون، استاد دانشکده اقتصاد دانشگاه کابل، در پیوند به پروسه‌ی مصالحه و آشتی با مخالفین دولت نگاشته شده است.

در شمال کشور، خانه‌ی امن برای کسانی که به پروسه صلح پیوسته‌اند ایجاد شده است و چهل شبه نظامی در ولایت سرپل به پروسه صلح پیوسته‌اند. **فساد اداری:** لوی‌سارنوالی افغانستان گفته است برای گرفتاری آن‌عه افرادی که متهم به فساد هستند با چالش مواجه است و نمی‌تواند افراد متهم به فساد را به قانون بسپارد. به تازگی داکتر لودین به حیث رییس اداره نظارت بر تطبیق راهبرد مبارزه با فساد اداری تعیین شده است. **عدالت انتقالی:** گروه عدالت انتقالی گفته است که در برقراری

مصالحه با مخالفین دولت: در طی هفته‌های گذشته، موضوع مصالحه و آشتی با طالبان از مهم‌ترین موضوعاتی بوده است که رسانه‌ها به آن پرداخته‌اند. هیات شورای عالی صلح در طی سفرهای جداگانه به کشور ترکیه و برای رهایی یکی از زندانی‌هایی که گفته شده است نزدیک به رییس‌جمهور کرزی است، به زندان گوانتامو رفتند. گفته شده است که سفر هیات شورای عالی صلح به ترکیه به منظور گشایش یک دفتر سیاسی برای طالبان در آن کشور انجام شده است. در همین حال،

شفافیت انتخابات: پروسه شمارش آرا توسط دادگاه ویژه در چند ولایت آغاز شده است. در همین حال نماینده سازمان ملل گفته است که باید استقلال نهادهای انتخاباتی حفظ شود. در واکنش به اظهارات سخنان نماینده سازمان ملل، لوی‌سارنوالی گفته است که موضع‌گیری نماینده سازمان ملل غیرمسئولانه است. در همین ارتباط آقای معنوی نیز گفته است که تسلیم زور نمی‌شود.

افغانستان، اقتصاد جنگی و دور باطلی از درگیری‌ها

نویسنده: سیف‌الدین سیحون
مسلماً صلح پیش‌شرط هرگونه پیشرفت دیگر بوده و آشتی ملی نیز در پیوند به عدالت نهادینه می‌گردد. ایجاد حس اعتماد، تفاهم و صلح با محاکمه عادلانه متهمان عمده به جنایات ضدبشری و دلجویی از بازماندگان قربانیان و اعاده حیثیت آنان در ارتباط است. **در صفحه ۱۵**

اشتراک

دیده بان افغانستان به خاطر دوام کار مجله حقیقت تصمیم گرفته است تا بعد از این، آن را در بدل حق اشتراک توزیع نماید. اشتراک شما در این مجله دوام آن را تضمین می‌نماید.

هزینه اشتراک یک ساله خبرنامه حقیقت:

- سازمان‌های داخلی و افراد: ۱۵۰۰۰ افغانی یا ۳۰۰۰ دلار امریکایی
- برای سازمان‌های خارجی: ۳۰۰۰۰ افغانی یا ۶۰۰ دلار امریکایی

برای اشتراک به این ایمیل آدرس تماس بگیرید: publication@watchafghanistan.org و فورم اشتراک یک ساله این خبرنامه را دریافت نمایید.

مطالب این شماره

شفافیت انتخابات

۱۱	نماینده‌گی سازمان ملل: استقلال نهادهای انتخاباتی باید حفظ شود
۱۱	مداخله لوی سارنوالی تضعیف نهادهای قانونی
۱۱	سرنوشت مجلس در این هفته
۱۲	موضع‌گیری نماینده ملل متحد غیرمسوولانه است
۱۲	بازشماری آرای انتخابات پارلمانی آغاز شد
۱۲	دادگاه ویژه در دساز شده است
۱۲	معنوی: تسلیم زور نمی‌شوم!
۱۲	لودین و معنوی؛ امتیاز و انتقام
۱۳	گروه بین‌المللی بحران: محکمه‌ی اختصاصی به صورت عاجل منحل شود
۱۳	دادگاه ویژه به کجا ختم می‌شود؟
۱۳	پرونده‌ی شمارش مجدد آرا و رسیدگی به تخطی‌ها در نورستان آغاز شد
۱۳	شمارش مجدد آرا در ۴ ولایت کشور آغاز گردید

فساد اداری

۱۴	لودین مزد زحمات خود را به‌دست آورد!
۱۴	هماهنگی میان دولت و موسسات بین‌المللی می‌تواند فساد اداری را در کشور ریشه‌کن سازد
۱۴	فساد اداری معمایی برای همیشه
۱۴	لوی سارنوالی: زور ما به زورمندان نمی‌رسد

مصاحبه‌ها و مقالات

۱۵	افغانستان، اقتصاد جنگی و دور باطلی از درگیری‌ها
----	---

معرفی نشریات تازه

۱۷	
----	--

عدالت انتقالی

۳	گروه عدالت انتقالی: در برقراری صلح باید مساله‌ی تامین عدالت در نظر گرفته شود
---	--

مصالحه و مذاکره با مخالفین دولت

۴	ملا سلام ضعیف در لندن؛ سفر شخصی یا تلاش سیاسی؟
۴	ایجاد خانه‌ی امن برای پیوستگان به پرونده‌ی صلح در سرپل
۴	چهار مخالف مسلح به روند صلح پیوست
۴	چهل شبهه نظامی در ولایت سرپل به پرونده‌ی صلح پیوستند
۴	مخالفان مسلح و کاهش محبوبیت در افکار عمومی
۵	شورای صلح در تلاش کشور «مصون» برای مذاکره با طالبان
۵	امریکا با طالبان داخل مذاکرات مستقیم و سری شده است
۵	امیدآوری‌های کاذب دولت و پاسخ‌های صریح طالبان کرام!
۵	کشت وهم و درو فاجعه!
۵	پاسخ‌های جدید طالبان به شورای عالی صلح
۶	بازار گرمی طالبان برای سهیم شدن در قدرت
۶	صلح با جانپان سادیست تسلیم طلبی است!
۶	هیات شورای صلح به گوانتانامو می‌رود
۷	هیات عالی‌رتبه‌ی شورای عالی صلح به ترکیه رفت
۷	در بادغیس؛ ۲۱ تن به روند صلح پیوستند
۷	گشایش خانه‌ی امن برای مخالفین مسلح دولت در بلخ
۷	مولفه‌های الزامی و پرهیزی صلح
۷	بازی یک طرفه صلح
۸	سفر هیات شورای صلح به انقره، ارزیابی‌ها و دیدگاه‌ها
۸	طرح مدل‌سازی طالبان و چشم‌انداز آینده‌ی افغانستان
۸	نقش آفرینی ترکیه در روند صلح
۸	گسترش و تدارم کشتار غیرنظامی، پروژه صلح و عدالت‌کشی
۹	صلح بر محور کدام هدف؟
۹	طالبان به حکومت نه؛ حکومت به طالبان می‌پیوندد
۹	ولسوالی انجیل هرات ساحه صلح اعلام شد
۹	رییس‌جمهور، به نمایندگان طالبان در لندن می‌پیوندد!
۹	همکاری ترکیه در مصالحه با طالبان!
۱۰	شورای ولایتی صلح در لغمان ایجاد شد

عدالت انتقالی

گروه عدالت انتقالی: در برقراری صلح باید مساله‌ی تامین عدالت در نظر گرفته شود

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۳۲، ۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
در حالی که شورای عالی صلح افغانستان تلاش‌های خود را برای آوردن صلح در افغانستان ادامه می‌دهد، اما گروه هماهنگی عدالت انتقالی این تلاش‌ها را غیرموثر می‌خواند و می‌خواهد تا برای آوردن صلح مساله تامین عدالت در کشور مدنظر گرفته شود.

این گروه روز ۸ حوت در کابل، در یک کنفرانس خبری پیشنهادها و انتقادهای خود را در چهارچوب قطعنامه‌ای بیان کرد.

اجمل بلوچزاده یکی از اعضای این گروه بخشی از پیشنهادات را چنین بیان کرد: در قدم اول باید نهادهای دولتی از وجود جنایت‌کاران جنگی و ناقضین حقوق بشر پاکسازی شود. آوردن صلح با موجودیت فساد اداری، نبود دادگاه سالم، عدم ارتش و با موجودیت سرحدات نامن امکان ندارد.

این پیشنهادات در حالی مطرح می‌شود که شورای عالی صلح افغانستان از چهار ماه به این طرف تلاش‌های جدی را به هدف آوردن صلح، مذاکره با مخالفین و جلب حمایت‌های بین‌المللی و داخلی آغاز کرده و ادامه داده است. اما برخی از اعضای گروه هماهنگی عدالت انتقالی می‌گویند که تلاش‌های صلح در افغانستان بخشی از بازی‌های سیاسی در این کشور است.

مصالحه و مذاکره با مخالفین حکومت

ملا سلام ضعیف در لندن: سفر شخصی یا تلاش سیاسی؟

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۱، ۳۰ دلو ۱۳۸۹، صفحه هشتم

ملا عبدالسلام ضعیف، سفیر پیشین طالبان در اسلام‌آباد، در حال حاضر در بریتانیا است. آقای ضعیف در ایمیلی به برخی از خبرنگاران فرستاده است که او در یک سفر شخصی در لندن به سر می‌برد.

بنا بر گزارش روزنامه دیلی تلگراف، آقای ضعیف با مقام‌های وزارت خارجه بریتانیا در مورد روند صلح دولت افغانستان با طالبان دیدار کرده است. اما ملا ضعیف در ایمیل خود، گزارش دیلی تلگراف را رد کرده است.

ضعیف، چهار ماه پیش به درخواست دولت افغانستان از فهرست تحریم‌های سازمان ملل متحد حذف شد. او قبلاً چهار سال در گوانتانامو زندانی بود. پس از آزادی، در کابل مقیم شد و ظاهراً خود را از امور سیاسی به دور نگه داشت.

آقای ضعیف در ایمیل خود تاکید کرده که اگر از او به عنوان یک افغان برای برقراری صلح در کشورش کمکی خواسته شود، او آماده است به تلاش‌ها برای توقف خونریزی و تحکیم صلح در کشورش کمک کند.

در همین حال یک مقام آگاه افغان گفت، در روزهای اخیر شماری از مقام‌های امنیت ملی افغانستان نیز در لندن بوده‌اند و با مقام‌های امنیتی امارات متحده عربی و مقام‌های بریتانیایی دیدارهایی داشته‌اند. این مقام افغان از تأیید یا رد حضور آقای ضعیف در این گفتگوها، خودداری کرد.

این گروه چهار نفری به سرکردگی شخصی به نام شاه خان در ولسوالی دره‌صوف پایین ولایت سمنگان به جانب دولت پیوست.

جنرال عبدالرزاق ایلیخانی، قوماندان امنیه پولیس جوزجان گفت که این چهار نفر، سلاح خود را نیز به نیروهای دولتی سپرده‌اند.

ایلیخانی گفت که این افراد در مربوطات ولسوالی دره‌صوف پایین مصروف فعالیت‌های ضد دولتی بودند که پیوستن آنان به روند صلح در تأمین امنیت در ولسوالی متذکره نقش اثرگذار دارد.

قوماندان پولیس سمنگان افزود؛ گفتگوها با سایر گروه‌های شورشی در ولایت سمنگان جریان دارد.

ایجاد خانه‌ی امن

برای پیوستگان به پروسه‌ی صلح در سرپل

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۴، ۳۰ دلو ۱۳۸۹، صفحه هشتم

برای مخالفان مسلح دولت که در ولایت سرپل به پروسه‌ی صلح پیوسته‌اند، خانه‌ی امن و مرکز آموزش ایجاد شد. سید اعلی رحمتی والی سرپل گفت که در این مرکز پیوسته‌شدگان، بود و باش نموده و در زمینه‌های گوناگون از قبیل نجاری، خیاطی و زراعت برای‌شان آموزش داده می‌شود. وی افزود که این مرکز با ۴۰ هزار دالر از سوی نیروهای آیساف ایجاد شده و هدف آن، کار و حرفه برای پیوسته‌شدگان به روند صلح است.

محمد حسن یک تن از قوماندان‌های طالبان که با افرادش اخیراً در ولسوالی صیاد ولایت سرپل به پروسه‌ی صلح پیوسته، گفت: آنها در حال حاضر به علت مشکلات امنیتی نمی‌توانند به منطقه خود بروند، اما پس از آن که امنیت تأمین شد، به منطقه خود خواهند گشت. این در حالی است که در اوایل هفته جاری مخالفان مسلحی که به پروسه‌ی صلح پیوسته‌اند، شکایت می‌کردند، علاوه بر آن که برای آنها کمک مواد غذایی صورت نگرفته، زمینه برگشت آنها نیز فراهم نگردیده است.

چهل شبه نظامی

در ولایت سرپل به پروسه‌ی صلح پیوستند

روزنامه چراغ، شماره ۱۹، ۳۰ دلو ۱۳۸۹، صفحه اول

مقامات محلی ولایت سرپل می‌گویند، یک گروه چهل نفری از مخالفین مسلح دولت به پروسه‌ی صلح پیوستند. به گفته مقامات دولتی این تعداد از افراد به سر گروهی مولوی نادر ابوبکر که قبلاً در موبوطات قریه علقانی ولسوالی صیاد این ولایت بر علیه دولت می‌جنگیدند، اکنون به پروسه‌ی صلح پیوستند.

اسدالله شیرزاد قوماندان امنیه ولایت سرپل، گفت: مولوی محمد نادر با ۲۰ تن و ملا ابوبکر با ۲۰ تن دیگر با ۴۰ میل اسلحه مختلف‌النوع دست از جنگ و خشونت کشیده و به نیروهای دولتی پیوستند.

به گفته مقامات محلی سرپل، این در حالی است که در طول یک ماه گذشته نزدیک به ۱۵۰ تن از افراد طالبان در ولایت سرپل دست از جنگ کشیده و به پروسه صلح پیوسته‌اند.

مخالفان مسلح

و کاهش محبوبیت در افکار عمومی

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۵، ۱ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم

گزارش‌های خبری حاکی از آن است که در برخی مناطق کشور، مردم

چهار مخالف مسلح به روند صلح پیوست

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۴، ۳۰ دلو ۱۳۸۹، صفحه هشتم

یک گروه چهار نفری از مخالفان مسلح دولت با سلاح‌های شان در ولایت سمنگان به روند صلح پیوستند.

رسمی صلح با مقامات افغانستان داخل شوند و در کدام شرایط می‌خواهند در این مذاکرات شرکت کنند.

امیدآوری‌های کاذب دولت و پاسخ‌های صریح طالبان کرام!

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۰، ۱ حوت ۱۳۸۹، سرمقاله

هرچند هر از گاهی مقامات ارشد دولتی و برخی از سخنگویان شورای عالی صلح به صورت نامستند و حتا بدون نیاز به صحنه‌سازی‌های معمول از تمایل برخی از مقامات طالبان برای پیوستن به دولت سخن می‌گویند و امیدواری می‌دهند که صلح نزدیک است، طالبان با راه‌اندازی یورش‌های تروریستی و بمب‌گذاری‌ها و عملیات‌های انتحاری در مرکز و ولایات فقط از جنگ و خونریزی سخن می‌گویند و به زبان آتش و گلوله و باروت، عدم علاقه‌شان را به صلح و مصالحه اعلام می‌کنند.

این همه در حالی است که هم دولت و هم حامیان خارجی‌اش از ضعیف‌شدن و عدم توانایی طالبان سخن می‌گویند. طالبان در این اواخر تغییر تاکتیک داده‌اند و اگر پیش از این اهداف نظامی را آماج قرار می‌داد، اکنون هر جا و مرکز و هر نهادی را که از لحاظ تبلیغاتی بتواند حضور منحوس آنان را نشان بدهد، هدف قرار می‌دهند.

دراین میان هیچ معلوم نیست چه کسی پاسخ‌گوی شرارت‌ها و اعمال وحشیانه‌ی آنان خواهد بود. رییس‌دولت افغانستان در پی‌انجام عملیات تروریستی و انسان‌کشانه‌ی طالبان، اعمال آنان را وحشیانه، ضدانسانی و در نهایت ضداسلامی می‌داند و سوال این است که آیا می‌شود با وحشیان ضدانسانی و ضداسلامی به مصالحه نشست و از این طریق به ارزش‌های انسانی دست یافت؟

کشت وهم و درو فاجعه!

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۵، ۲ حوت ۱۳۸۹، سرمقاله

این روزها با ردیگر زمزمه‌ی تلاش‌های شورای عالی صلح و خواب‌های کاذب این و آن آغاز شده است.

اما در مقابل، طلبان بار دیگر بر دروغ بودن و بیهودگی این خواب و خیال‌ها، صحنه گذاشتند و بار دیگر، چهل کشته و هشتاد زخمی را در شهر جلال‌آباد در کنار کشتارهای دیگرشان به عنوان تحفه‌های سرخ به آقایانی پیشکش کردند که در تلاش‌اند آنها را دوباره به قدرت برسانند.

در همین حال، حمومت و شورای عالی صلح با ساز و برگی که دارند، بر آن شده‌اند تا به هر نحو ممکن، طالبان را از انزوا نجات داده و شریک قدرت سازند. با این وصف، درد هر شهروند فهیمی این است که چرا شماری افراد که بیش از هرکس دیگر می‌دانند که طالبان چه کسانی‌اند، چه کرده‌اند، چه می‌خواهند بکنند، حرف‌هایی به زبان می‌آورند که قطعاً شایسته‌ی آنان نیست. به هر روی، آقایانی که امروز می‌خواهند شورای عالی صلح را به جای برسانند، بدانند که دیگر نباید برای مردم وهم کشت و فاجعه درو کرد. زیرا هر روزی که از کار شورای عالی صلح می‌گذرد، این گمان به یقین تبدیل می‌شود که حکومت و برخی جریان‌های خارجی در تلاش‌اند تا سهم پاکستان را در افغانستان مشخص کنند؛ بنا نتیجه‌ی تلاش‌های شورای عالی صلح، چیزی نخواهد بود که در آن خیر و منفعتی به مردم رسد.

پاسخ‌های جدید طالبان به شورای عالی صلح

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۲، ۳ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم

کشتار وحشیانه مردم توسط طالبان در شعبه کابل‌بانک ولایت جلال‌آباد و

بصورت خود جوش مانع حضور مخالفان مسلح در ولسوالی‌ها و قریه‌های‌شان شده‌اند. بطور نمونه اهالی ولسوالی اوبه ولایت هرات در یک اقدام خودجوش روز گذشته طالبان مسلح را از دو قریه بیرون راندند.

به نظر می‌رسد به‌رغم حملات تروریستی که بعضا طالبان در برخی مناطق راه می‌اندازد شواهد و قرائن بروشنی نشانگر این واقعیت است که طالبان در موضع ضعیف قرار دارند. تداوم همکاری‌های منطقه‌یی و عملیات‌های نظامی گسترده در مناطق مختلف کشور توسط سربازان ارتش ملی و قوای ناتو می‌تواند امیدواری‌های در اذهان عمومی کشور ایجاد نماید.

کاهش محبوبیت طالبان در میان مردم می‌تواند به تقویت روند ثبات و صلح در کشور کمک فراوان نماید. اما این امر منوط به آن است که دولت نیز با جدیت تمام پروسته بازسازی در مناطق محروم کشور را دنبال نماید.

یک از دیگر نشانه‌های آشکار محبوبیت و مقبولیت بالای نظام فعلی در افکار عمومی کشور حضور گسترده مردم با وجود تهدیدها و ارباب‌های گوناگون از جانب مخالفان در انتخابات‌های برگزار شده در کشور است. بی‌هیچ تردیدی می‌توان گفت طالبان مورد پذیرش مردم نیستند. زیرا به رغم خواسته‌های مکرر آنان و تهدیدها و ارباب‌های جدی‌شان مردم به صورت گسترده در انتخابات شرکت نموده به آنان نه گفته‌اند.

نکته نهایی اینکه دولت و نهادهای امنیتی و مسلح کشور نیز باید به خوبی دیدگاه و نظر مردم را دریابند و از این پس به هیچ عنوان با این گروه‌ها مامشات نکنند.

شورای صلح

در تلاش کشور «مصون» برای مذاکره با طالبان

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۴، ۱ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

شورای عالی صلح می‌گوید هنوز زمینه مساعدی برای گفتگو و اعتماد برای سران طالبان به وجود نیامده است، اما با آنهم برخی از فرماندهان طالبان با اعضای این شورا در تماس هستند. مقام‌های این شورا می‌گویند، تلاش‌ها جریان دارد تا به جز افغانستان و پاکستان کشور سومی که رهبران طالبان در آن احساس مصونیت کنند به منظور ادامه مذاکرات مشخص شود.

عطاالله لودین معاون شورای عالی صلح می‌گوید: «شورای عالی صلح در تلاش است به استثنای افغانستان و پاکستان کشور دیگری که رهبران طالبان بخواهند و احساس امنیت کنند شورای صلح توافق دارد تا چنین آدرسی را پیدا نماید». با وجودی که آقای لودین می‌گوید شماری از رهبران طالبان به مذاکره تمایل دارند اما او از این رهبران نام نبرد. این در حالی است که این شورا با گذشت ماه‌ها از آغاز فعالیتش دستاورد قابل ملاحظه‌ای نداشته است.

به دنبال تلاش‌ها برای مذاکره با رهبران طلبان، رسانه‌ها گزارش‌هایی در رابطه به انتقال برخی از رهبران طلبان توسط هلیکوپترهای ناتو به کابل نشر کردند، اما شورای عالی صلح می‌گوید در صورتی که ناتو در برابر خواسته‌های طالبان مانع ایجاد کند به مشکلات زیادی برخورد خواهد خورد.

در همین حال تحلیل‌گران می‌گویند شرط‌هایی که طالبان برای گفتگو با دولت افغانستان دارند زمینه‌های صلح در افغانستان را دشوار کرده است.

امریکا با طالبان

داخل مذاکرات مستقیم و سری شده است

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۰، ۱ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

اداره باراک اوباما رییس‌جمهور ایالات متحده امریکا بنا به یک گزارشی، با طالبان داخل مذاکرات مستقیم و سری شده است.

این مذاکرات مبتنی بر آن روایت است که ایالات متحده امریکا می‌کوشد تا ارزیابی کند که کدام شخصیت‌های از رهبران طالبان می‌خواهد در مذاکرات

صلح با جانان سادیست تسلیم طلبی است!

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۳، ۴ حوت ۱۳۸۹، سرمقاله

هیاتی متشکل از اعضای شورای عالی صلح به مقصد گفتگو با مقامات ترکیه، عازم آن کشور شده‌اند. در اعلامیه‌ای که از سوی شورای صلح انتشار یافته گفته شده است که هدف از این سفر تحکیم روابط در عرصه‌های مختلف میان ترکیه و افغانستان است. روشن است آنچه را که شورای صلح به عنوان هدف این مسافرت (یا بهتر است گفته شود هواخوری) خوانده است، ربطی به شورای صلح ندارد بلکه دولت افغانستان برای برقراری و تحکیم روابطش با سایر کشورها، نهادها و ارگان‌های با صلاحیت خودش را دارد و شورای صلح صلاحیت و کفایت و مسولیتی برای این کار ندارد.

یکی از انتحاری‌های که توسط نیروهای امنیتی دستگیر شده است در اظهارات خودش گفته است که از کشتن انسان‌ها لذت می‌برد.

می‌توان این گفته‌ی آن طالب را زبان حال همه طالبان دانست.

آیا لازم و حتما واجب نبود که دولت دموکراتیک و رییس‌جمهور دلسوز و احساساتی ما روزی را و دست‌کم ساعتی را «عزای ملی» اعلام می‌کرد؟ شاید چون این کار، برادران طالب! و طالبان کرام! را خوش نمی‌آمد مصلحت آن بود که از سر آن بگذرند!

حالا سوال این است که صلح با چنین جانان سادیست و دیوانه‌ای که از بوی خون لذت می‌برند و از پارچه شدن انسان‌ها لذت می‌برند، چه جوازی دارد؟ شورای صلح از فرط بیکاری و بی‌برنامگی بدش نمی‌آید که چنین سفرهای بی‌نتیجه‌ای داشته باشد. چنانچه قبل بر این نیز شماری از اعضای شورای صلح به منظور جلب همکاری مقامات پاکستانی سفری به پاکستان داشتند.

حالا نیز به نظر می‌رسد که این سفر در کاهش و یا فروکش کردن خشونت‌ها و آدمکشی‌ها نقشی نخواهد داشت، اما اعضای شورا به هواخوری ضرورت دارند.

هیات شورای صلح به گوانتانامو می‌رود

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۷، ۴ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

مقام‌های شورای عالی صلح به هدف تلاش برای برقراری ثبات در کشور و نشان دادن حسن‌نیت خود، به گوانتانامو می‌روند تا مقدمات آزادی برخی از اعضای طالبان را فراهم کنند.

اسلا رحمانی رییس کمیته زندانیان شورای عالی صلح، روز سه‌شنبه اعلام کرد: حامد کرزی از تصمیم این شورا برای سفر به کوبا و رایزنی آن برای آزادی تعدادی از اعضای طالبان از زندان گوانتانامو حمایت کرده است.

گفته می‌شود یکی از افرادی که این شورا برای آزادی وی تلاش می‌کند «خیرالله خیر خواه» نام دارد.

وی از مقامات سابق طالبان محسوب می‌شود که مدت هشت سال است در گوانتانامو به‌سر می‌برد.

وحید مژده در تماسی به روزنامه ماندگار گفت: خیرالله خیر خواه که در گوانتانامو زندانی است، یکی از اقارب آقای کرزی می‌باشد؛ از این‌رو رییس‌جمهور در صدد رهایی او برآمده است. به گفته آقای مژده، تلاش شورای صلح برای آزادی این عضو گروه طالبان، بیشتر جنبه‌ی قبیله‌ای دارد و آقای کرزی براساس روابط قبیله‌ای، در صدد رهایی او از گوانتانامو است.

مژده می‌گوید: پیش از این نیز افرادی از گوانتانامو آزاد شدند که در گروه طالبان بیشتر از خیر خواه جایگاه داشتند، اما آزادی آنها عملا در پروسه‌ی صلح در کشور هیچ تأثیری نداشته است.

هم چنین در ولایت کندز، از جمله نا امیدکننده‌ترین رویدادها برای حکومت افغانستان است. به ویژه برای آقای فاروق وردک، وزیر معارف، احتمالا وضعیت ناراحت کننده‌ای پیش آمده باشد که یک از وظایف تازه‌اش سفید کردن روی طالبان است.

منشی شورای عالی صلح از ایالات متحده خواست که کانال مستقل گفتگو با طالبان را باز ننماید و به استقلال افغان‌ها احترام بگذارد. واکنش منشی شورای عالی صلح به گزارش چند روز پیش مجله نیویورکر است که در آن از آغاز تماس‌ها به میان آمده بود. البته، در گذشته احتمال داده می‌شد که این کشور به افغانی بودن پروسه‌ی صلح باور دارد و حکومت افغانستان با تشکیل لویه‌جرگه صلح و تعیین شورای عالی صلح گام‌های اولی را برداشت.

اما حالا از واکنش مخالفان مسلح تروریست دولت چنین بر می‌آید که حکومت در نفوذ حقیقی در میان گروه طالبان و دعوت آنها کامیابی قابل اعتنایی به دست نیاورده است. شیدا محمد ابدالی، از نزدیکان رییس‌جمهور، در لندن گفت که طالبان مایل به مصالحه می‌باشند، اما مجله نیویورکر در گزارش مذکور اضافه می‌نماید که اگر طالبان با کسی وارد گفتگو شود، آن ایالات متحده خواهد بود و نه رییس‌جمهور کرزی. در عین حال، جنگ فعلی جنگ امریکایی‌ها با طالبان است و نه جنگ حکومتی که از بقای خود برای یک هفته نیز اطمینان ندارد.

باید پذیرفت که مشکل مذاکره و مصالحه که تا حال نتیجه‌ی در بر نداشته است، از یک سلسله سیاست‌های غیر موثر حکومت آب می‌خورد. رییس‌جمهور ما به خوبی می‌داند که با یک حکومت ضعیف و فاسد، با اردو و پولیس بدون امکانات و درگیر فساد، با دشمنان قوی داخلی و خارجی‌اش مبارزه کرده نمی‌تواند. برای حکومت زمانی یک مصالحه معنادار ممکن است که روند اصلاحات عمیق ساختاری و محتوایی را در دولت آغاز نماید. بدون حکومت موثر و مبتنی بر قانون هم تهدید طالبان وهم تهدید بی‌ثباتی در بلند مدت حل ناشدنی باقی خواهد ماند.

بازار گرمی طالبان برای سهیم شدن در قدرت

روزنامه چراغ، شماره ۲۲، ۳ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم

رییس شورای عالی صلح افغانستان به طالبان این نوید را داده است که در قبال به زمین گذاشتن اسلحه و تن دادن به صلح، آنها را در تصمیم‌گیری‌های حکومتی سهیم کند. برهان‌الدین ربانی که پیشتر نیز از تمایل دولت افغانستان به مصالحه با طالبان و سهیم ساختن تدریجی آنها در قدرت سهن گفته بود، به تازگی تلاش کرده است تا فاصله و بی‌اعتمادی موجود میان این گروه و دولت را با این جملات پوشش دهد: «طالبان فکر می‌کنند شورای عالی صلح در میان آنها تفرقه می‌اندازد اما ما در جریان چند ماه گذشته به آنها این اعتماد را دادیم که قصدمان سهیم ساختن طالبان در تصمیم‌گیری‌های حکومتی است.»

مقام‌های شورای عالی صلح به تازگی از تماس با بعضی از فرماندهان طالبان خبر داده‌اند. طالبان همواره یکی از شروط اصلی خود را برای مذاکره با دولت، خروج بی‌قید و شرط ناتو از افغانستان تعیین کرده است، این در حالی است که امریکا اعلام کرده در صورت نپوستن طالبان به جرگه صلح، خشونت‌ها را علیه آنها ادامه می‌دهد. نباید فراموش کرد که بحث تاسیس پایگاه نظامی دایمی امریکا در خاک افغانستان به کلی با اهداف و شروط طالبان منافات دارد و بنابراین نمی‌توان به اقدام‌های شورای که ربانی آنرا بین‌المللی و معتبر می‌داند، دل خوش کرد.

به نظر می‌رسد که هماهنگی کاملی میان سیاستگذاران خارجی دخیل در امور افغانستان با دولت و شورای عالی صلح وجود داشته باشد.

تحلیل‌گران داخلی افغانستان معتقدند که تحركات جدید و خشونت‌آمیز طالبان نشانگر باور بنیادین آنها به حرکت‌های مسالمانه و بدست گرفتن کنترل اوضاع در شهرها و ولایات است.

هیات عالی رتبه‌ی شورای عالی صلح به ترکیه رفت

روزنامه راه‌نجات، شماره ۱۶۳۱، ۴ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

هیات عالی‌رتبه‌ی ده نفری از شورای عالی صلح به رهبری ربانی، رییس‌شورا، روز سه‌شنبه راهی ترکیه شد.

هدف از این سفر، تحکیم روابط هرچه بیشتر در عرصه‌های مختلف بین افغانستان و ترکیه عنوان شده است.

شورای صلح در اعلامیه‌ای خود نوشته که این شورا از تلاش‌های صلح‌آور ترکیه استقبال کرده و خواهان همکاری‌های هرچه بیش‌تر این کشور برای صلح و ثبات افغانستان و منطقه می‌باشد.

شورای عالی صلح یک بار دیگر در اعلامیه‌ای خود از مخالفین مسلح خواسته که با پروسه‌ی صلح یک جا شوند و در بازسازی کشور نقش خود را ایفا نمایند.

پیش از سفر شورای عالی صلح به ترکیه، عطاالله لودین، معاون شورای عالی صلح، به رسانه‌ها گفته بود: «شورای صلح در تلاش است به استثنای افغانستان و پاکستان کشور دیگری که رهبران طالبان بخواهند و احساس امنیت کنند، شورای صلح توافق دارد تا چنین آدرسی را پیدا نماید.»

در بادغیس؛ ۲۱ تن به روند صلح پیوستند

هفته‌نامه نخست، شماره ۵۰، ۴ حوت ۱۳۸۹، صفحه سوم

مسوولان محلی در ولایت بادغیس از پیوستن یک گروه ۲۱ نفری شورشیان طالب به برنامه صلح در این ولایت خبر داده‌اند.

شرافالدین مجیدی، سخنگوی والی بادغیس گفته است، که این افراد به فرماندهی ملا اسفندیار که در ناآرامی‌های ولسوالی قادیس این ولایت دست داشتند، با همکاری مردم محل و اداره امنیت ملی، این ولایت به برنامه صلح پیوسته‌اند.

به گفته او از آغاز سال جاری تا کنون نزدیک به سی گروه از مخالفان مسلح به برنامه صلح در این ولایت پیوسته‌اند. او شماری افراد تسلیم شده طی سال جاری را بیش از ۵۰۰ نفر اعلام کرد.

گشایش خانه‌ی امن برای مخالفین مسلح دولت در بلخ

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۸، ۴ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم

برای نخستین بار یک مرکز امن برای نگهداری مخالفان مسلح دولت که به روند صلح پیوسته‌اند، دیروز، ۳ حوت در ولایت بلخ گشایش یافت.

این مرکز که گنجایش هفتاد نفر را دارد، به کمک مالی جامعه‌جهانی از طریق شورای عالی صلح در مرکز شهر مزار شریف فعال شده است.

شیر زمان صابر زاده، سکرتر شورای ولایتی صلح ولایت بلخ به خبرنگاران گفت شماری از مخالفان مسلح که دولت در این ولایت به روند صلح پیوسته‌اند در این مرکز نگهداری می‌شوند.

وی می‌گوید از آغاز سال روان تا کنون بیست و یک نفر از مخالفان مسلح دولت با جنگ افزارهای شان در ولایت بلخ به روند صلح پیوسته‌اند.

این افراد مربوط سه گروه هستند که از ولسوالی‌های بلخ و چهاربولک ولایت بلخ به دولت پیوسته‌اند.

مولفه‌های الزامی و پرهیزی صلح

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۹، ۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم

در حالی که اخیرا شورای عالی صلح تلاش‌های گسترده‌ی را انجام می‌دهد

تا روند مذاکرات صلح در کشور سرعت گرفته و این شورا بتواند زمینه‌های گفتگو و مذاکرات بیشتر را با مخالفان مسلح را فراهم سازد. این شورا با انجام سفرهای مختلف به برخی کشورهای منطقه در روزهای اخیر شورای صلح درخواست کرده تا هیاتی را برای آزادسازی برخی از اعضای طالبان از زندان گوانتانامو بفرستند. این در حالی است که برخی از حلقه‌های مخالف مسلح دولت سعی دارند با راه اندازی عملیات‌های انتحاری گسترده در نقاط مختلف کشور عملا زمینه‌های هرگونه گفتگو و تفاهم را از بین ببرند.

حملات طالبان به خوبی روشن‌گر این نکته است که این گروه در شرایط کنونی خواهان پیوستن به روند صلح نیستند.

بسیاری از آگاهان بر این باور هستند که حداقل برخی از حلقه‌های مخالفان مسلح اقدامات تخریبی‌شان را با هدایات مستقیم بیرون از مرزها سازمان‌دهی و اجرا می‌نمایند. از این رو یکی از مولفه‌های پرهیزی صلح این است که دولت نباید هزینه‌های سنگینی را که برای تشکیل شوراها و اجلاس‌های متعدد در داخل کشور صرف کرده است بگونه‌ی هزینه می‌کند که دست آورد قابل توجهی در پی نداشته باشد.

یکی از مسایل که به جد باید مورد توجه قرار بگیرد نقش نیروهای بین‌المللی حاضر در افغانستان است. دولت باید تلاش کند از این نیروها بخواهد زمینه‌های تفاهم و گفتگو با مخالفان مسلح را فرام نماید. اما چگونه این نیروهای می‌توانند نقش مثبت ایفا کنند؟ در مورد این نیروها باید گفت ناتو در عین آنکه از روند مذاکرات دولت افغانستان با مخالفان اعلام حمایت می‌نمایند بعضا نگرانی‌های وجود دارد که نحوه‌ی مبارزات و روش‌های جنگی ناتو در افغانستان زمینه‌های گفتگو و تفاهم با مخالفان را کم‌تر می‌سازد.

از جانب دیگر در حالیکه دولت افغانستان راه‌حل اصلی و شاه‌کلید حل بحران کنونی را گفتگوهای صلح بین‌الافغانی می‌دانند شورای صلح عملا دست به دامن کشورهای دیگر شده است. نکته پابانی اینکه صلح در افغانستان نیازمند باز تعرف منافع و اهداف مشخص ملی است. و دیگر اینکه به دلیل آنکه غرب نمی‌خواست افغانستان پایگاه سازمان‌های تروریستی شود و به بهانه‌ی حمله کردند و این هدف اگر چه تحقق یافت اما اطمینانی نیست که افغانستان دوباره محل امن ترور نگردد. بنا براین عدم مبارزه جدی با گروه‌های تروریستی می‌تواند این احتمال را باقی بگذارد که حکومت انتخابی کنونی با همه ناکامی‌هایش از جانب تندروان افراطی تهدید شود و بازگشت این گروه‌ها به قدرت به پایمال شدن حقوق بشر و فراهوان دوباره گروه‌های تروریستی به افغانستان همراه خواهد بود.

بازی یک طرفه صلح

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۹، ۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم

معمولا در هر بازی دوطرف قرار دارد که در میدان بازی با قواعد مشخص، در چارچوب معیین و زیر نظارت یک یا چند داور و کمک داور به رقابت می‌پردازند. جالب این است که در بازی یک طرفه شورای عالی صلح تعداد زیادی از مردم و کارشناسان معتقداند که تیم شرکت کننده در این بازی، بازنده خواهد بود. زیرا این تیم با عملکردهای ضعیف و خارج از عرف سیاسی، تمامی امتیازات و فرصت‌ها را از دست می‌دهد و در هر حکرت به نمرات منفی خود می‌افزاید.

درحالی حاضر این سوال مطرح است که آیا شورای عالی صلح تا هنوز دستاوردی داشته است؟ آیا در آینده نسبت به عمل‌کرد شورا امیدواری وجود دارد؟

بسیاری از مردم بر این باورند که در این بازی یک طرفه شورای عالی صلح که طرف مذاکره اولاً تعریف شده نیست و دوم، طرف‌های فرضی مذاکره به صراحت مخالفت خود را با هر نوع مذاکره اعلام داشته است. سوم اینکه، تاهنوز

بخشیده است.

وقتی حکومت در تلاش است تا برای طالبان و دشمنان مردم افغانستان، در ترکیه و کشورهای دیگر نمایندگی سیاسی باز کند و کل ابزارهای سیاست خارجی را در این راه به کار می‌گیرد، دیگر دلیل وجود ندارد که نسبت به مدل‌سازی طالبان و طالبانی کردن دوباره وضعیت در افغانستان شک کنیم.

نقش آفرینی ترکیه در روند صلح

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۳۰، ۷ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم

اخیرا یک هیات ۱۰ نفری شورای عالی صلح افغانستان به ترکیه رفته‌اند تا از آنکارا بخواهند مهماندار تماس‌های سیاسی با طالبان باشند. هیات شورای عالی صلح از ترکیه خواهند خواست یک دفتر برای مذاکرات در ترکیه باز کند تا نمایندگان طالبان با هیات حکومت افغانستان آزادانه دیدار و گفتگو داشته باشند.

برخی بر این باورند که این تلاش‌ها هم‌زمان با تغییر رویکرد شدید نظامی آمریکا در مقابل طالبان همراه است که در هفته گذشته، هیلاری کلینتون، وزیر خارجه آمریکا به تشدید تلاش‌های دیپلماتیک در فراهم نمودن بسترهای صلح و تفاهم در افغانستان تاکید داشت.

طرح ایجاد دفتر طالبان در ترکیه در ماه دسامبر امسال از جانب رییس‌جمهور کوزی در سفرش به ترکیه مطرح شد. آقای کوزی بر این باور است که اگر ترکیه چنین محلی را تهیه کند، حکومت افغانستان خوشحال خواهد بود تا در این محل که از سوی ترکیه باز گردیده قدم بگذارد. مقامات کشور ترکیه تاکید دارند که این مساله تاکنون فقط در حد یک طرح و پیشنهاد مطرح می‌باشد. اما وزیر خارجه آمریکا می‌گوید، هدف دیپلماسی آمریکا این است تا حکومت افغانستان را کمک نماید با آن عده از طالبانی وارد گفتگو شود که جدایی‌شان از سازمان القاعده روشن باشد.

به نظر می‌رسد طالبان با داشتن چنین دفتری می‌خواهند ثابت کنند که دیگر بخش‌هایی از این گروه بریده از گروه‌های تروریستی و تخریبی‌اند و نباید از این پس به‌حیث ترورست با آنها برخورد شود. اما در این میان آنچه که اهمیت حیاتی برای افغانستان دارد نقش آفرینی‌های مثبت ترکیه در تحولات افغانستان در دهه‌های اخیر است.

اما نکته‌ای که نباید از نظر دور داشت، ترکیه به تنهایی قادر نخواهد بود کارهای بزرگ و اقدامات موثری در این زمینه انجام دهد. زیرا بحران کنونی افغانستان بسیار پیچیده‌تر از آن است که با باز گرداندن چند فرمانده ناراضی طالبان از دره و روستاهای دور افتاده افغانستان به میز مذاکره، حل شود. دقیقا به همین دلیل است که هم دولت افغانستان و هم دولت ترکیه در مسایل افغانستان نباید دچار یک نوع سطحی‌نگری و فاصله گرفتن از واکاوی‌های ژرف و عمیق بحران افغانستان گردند.

گسترش و تدارم کشتار غیرنظامی، پروژه صلح و عدالت کشی

هفته‌نامه کرامت، شماره ۳۶، ۷ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

در طول نه سال گذشته همواره با القای این نکته که افغانستان راه‌حلی به جز صلح ندارد، حلقاتی در داخل و بیرون از دولت تلاش کردند تا بقا و تداوم فعالیت گروه‌های تروریستی تضمین و منافع اقتصادی و مافیایی خود را تامین نمایند.

کشتار وحشیانه صدها غیرنظامی در دو هفته گذشته و تداوم به پیش بردن پروژه صلح و عدم تعلیق آن به خاطر ادامه کشتار مردم بی‌گناه نشان می‌دهد که این معضل تا ختم پروژه‌های گرفته شده ادامه خواهد یافت و کسانی در داخل و

نه دولت و نه شورا قواعد و معیارهای مشخصی را برای انجام مذاکره معین نکرده‌اند. چهارم، آجندای مذاکره معلوم نیست. پنجم، خطوط سرخ و مرزهای انعطاف پذیر نیز به صورت روشن و شفاف اعلام نشده است، امید به آینده صلح بسیار خوشبینانه به نظر می‌رسد.

پس این همه ابهامات و سردرگمی‌ها و نیز اشکالاتی که در ساختار شورای عالی صلح به مشاهده می‌رسد، چشم انداز صلح در این کشور با تریگی و تاریکی مواجه گردیده است. حال می‌توان درباره شورای عالی صلح گفت، این است که شورا تمام تلاش‌های خودش را به خاطر جلب اعتماد گروه طالبان معطوف داشته است و از آغاز تشکیل تا کنون تنها به اعطای امتیازات یکجانبه به طالبان اکتفا کرده است. تلاشی که با حملات خونین انتحاری پاسخ داده شده است.

سفر هیات شورای صلح به انقره، ارزیابی‌ها و دیدگاه‌ها

روزنامه اراده، شماره ۹۸۸، ۷ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

به باور شماری از کارشناسان، هیات شورای عالی صلح از ترکیه خواهد خواست که یک دفتر برای مذاکرات در ترکیه باز کند تا نمایندگان طالبان با هیات حکومت حامد کوزی آزادانه ملاقات نمایند. یک منبع از شورای عالی صلح به رسانه‌ها گفته است، ایجاد چنین دفتری به معنای به رسمیت شناختن طالبان نیست. اما نشان خواهد داد که حکومت کابل و غرب راجع به مذاکره جدی می‌باشد.

این ابتکار هم‌زمان است با یک تغییر عمده‌ی سیاست آمریکا از تعقیب یک پیروزی کاملا نظامی به سوی مذاکره با طالبان.

اعضای شورای عالی صلح امیدوار است که بتواند، قوماندانی طالبان را به مذاکره تشویق نماید. ملا ارسلا رحمانی عضو شورای عالی صلح و سابق وزیر در کابینه طالبان می‌گوید، مذاکرات به یک پایگاه در یکی از کشورهای اسلامی خارج از همسایه‌گان نزدیک یا دور به افغانستان ضرورت دارد.

طرح مدل‌سازی طالبان و چشم‌انداز آینده افغانستان

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۵، ۷ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم

نویسنده: شاکر مهریار

بسیاری‌ها معتقدند که طرح صلح با طالبان به یک معماری سیاسی بدل شده است؛ اما طرح مصالحه با طالبان یک معماری سیاسی نیست، بلکه راه‌حل مشکوک یک معماری دیگر است. معماری اصلی این است که چگونه برای طالبان پست‌سازی سیاسی صورت گیرد و به عنوان یک مدل انکارناپذیر سیاسی تلقی شود؟ دلایل زیر را می‌توان در تایید این نظر ارایه کرد:

۱- فرآیند عادی‌سازی طالبان و تبرئه آنها. در سال‌های اخیر شاهد نیستیم که حکومت، طالبان را تروریست خطاب کرده باشد؛ بلکه برادر و یا برادران ناراضی خطاب کرده است.

۲- ادبیات حکومت در برابر طالبان یک ادبیات محافظه‌کارانه و مشکوک است؛ هیچ گاهی به صورت جدی طالبان را نکوهش و متهم نکرده است.

۳- باج‌دهی سیاسی به طالبان از سوی حکومت سبب قوت‌سیاسی طالبان و فراخی میدان مانور سیاسی آنها شده است.

۴- پاکستانی‌سازی امور و وضعیت سیاسی، خود کمک کرده است تا وضعیت به نفع طالبان رقم بخورد.

۵- مدل‌سازی طالبان در عرصه سیاسی تحت عنوان (مصالحه) که ایجاد شورای عالی صلح و نیز غرب‌ستیزی‌های پی‌گیر در گفتار و مواضع سیاسی حامد کوزی و حلقات سیاسی حاکمیت، طرح مدل‌سازی طالبان را قوت و قدرت

می‌رسد. پیوستن شماری از طالبان در کندز، بغلان و ولایت‌های شمالی دیگر به پولیس و دیگر نهادهای امنیتی، پی‌آمد درخواست‌های برادرانه‌ی پی‌هم حکومت و شورای عالی صلح نیست. در کندز صدها تن به دولت پیوسته‌اند. بنا بر شواهد، این پیوستن‌ها، برخاسته از فشارهای نظامی و پی‌هم، زیر رهبری فرماندهی پولیس بر طالبان از یکسو و بیکاری و مجبورت طالبان پیوسته به دولت، از سوی دیگر است. پس از این که حمله‌های پاکسازی در شمال و شمال شرق آغاز شد، زمینه‌ی فعالیت گسترده‌ی طالبان به شدت تنگ گردید. این نشانه‌ها، می‌رسانند که حکومت باید از برادرخوانی طالبان و خواب پیوستن آنان به حکومت، ناامید شود. ولی این گونه نیست. در این اواخر، با مروری بر اوضاع، می‌توان به این نتیجه رسید که طالبان به حکومت نه، حکومت به طالبان می‌پیوندند!

ولسوالی انجیل هرات ساحه صلح اعلام شد

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۳۲، ۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
مقامات محلی ولایت هرات می‌گویند تمامی گروه‌های مسلح غیرمسوول در ولسوالی انجیل منحل شده و دیگر هیچ سلاحی نزد افراد غیرمسوول وجود ندارد.
اما شماری از باشندگان ولسوالی انجیل، این پروسه را سمبولیک عنوان نموده ادعا دارند که هنوز هم افراد مسلح غیرمسوول در این ولسوالی حضور دارند.

رییس جمهور، به نمایندگان طالبان در لندن می‌پیوندد!

روزنامه ماندگار، شماره ۵۲۰، ۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول
همزمان با انتشار خبرهایی مبنی بر برگزاری نشست‌های مخفیانه در لندن، سخنگوی ریاست‌جمهوری از سفر حامد کرزی به انگلیس خبر داد و هدف از این سفر را گفتگو با مقامات انگلیسی بیان کرد.
سیامک هروی، هدف از سفر رییس‌جمهور افغانستان به لندن را گفتگو با مقامات انگلیس در مورد صلح و مذاکره با طالبان، انتقال مسوولیت‌های امنیتی به نیروهای افغان و تقویت روابط ۲ کشور بیان کرد. در همین حال رسانه‌ها از مذاکرات برخی از سران طالبان با تعدادی از نمایندگان دولت افغانستان در انگلیس خبر داده‌اند.
بر اساس این گزارش‌ها، سرپرستی جناح دولت افغانستان را فاروق وردک، وزیر معارف بر عهده دارد، از طالبان متمایل به دولت عبدالسلام ضعیف سفیر سابق طالبان در اسلام‌آباد نمایندگی می‌کند و از جناح طالبان، ملا تورجان و ۲ تن دیگر به نمایندگی از مخالفین مسلح دولت در این جلسه شرکت دارند.

همکاری ترکیه در مصالحه با طالبان!

روزنامه ماندگار، شماره ۵۲۰، ۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه هشتم
ترکیه می‌گوید افغانستان را در روند مصالحه با طالبان و ادغام آنها به زندگی عادی، کمک می‌کند.
مقام‌های ترکیه در گفتگویی که با استاد ربانی، رییس‌شورای عالی صلح داشتند، وعده دادند که در روند مصالحه با طالبان افغانستان را کمک می‌کند. استاد ربانی در راس هیات شورای عالی صلح به ترکیه سفر کرده است.
وزارت خارجه‌ی ترکیه و برهان‌الدین ربانی، بعد از این گفتگوها در بیانیه‌ی مشترکی گفتند: «حکومت ترکیه، شورای عالی صلح افغانستان را به عنوان یک نهاد برجسته افغانی می‌شناسد که تلاش‌های صلح و مصالحه را در این کشور

خارج از افغانستان از این کشتار و عاملان آن، به عنوان گاو شیری، کمال استفاده را می‌برند.

صدور اعلامیه‌هایی که این کشتارها را محکوم می‌کند، در عمل نشان داده است که فقط یک نیرنگ سیاسی است و در عمل کسانی که مرتکب این جنایت‌ها شده‌اند، از زندان رها یا هم‌چنان مصون از مجازات به سر می‌برند. این در حالی است که هر اقدامی برای آوردن صلح باید مبتنی بر توقف کشتار غیرنظامیان باشد.

صلح بر محور کدام هدف؟

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۶، ۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم
نویسنده: احسان‌الله دولت مرادی

سفر هیات شورای عالی صلح به ترکیه و تلاش این شورا برای رایزنی منطقه‌ای، نشان می‌دهد که این تصمیم که باید به جنگ با طالبان خاتمه داده شود، به صورت بسیار جدی در رهبری قدرت سیاسی افغانستان قرار دارد. اما پرسش اصلی این است که رهبری قدرت در افغانستان بر محور چه هدفی می‌خواهد با طالبان صلح کند.

یافتن پاسخ این سوال از آن جهت اهمیت دارد که هدف نهایی دولت و میزان تعهد در دولت نسبت به حفظ و حراست از دستاوردهای سیاسی، اجتماعی و حقوقی جامعه که در ده سال اخیر قابل تصور است، به دست می‌آید. اگر هدف اساسی دولت این باشد که باید با طالبان صلح صورت گیرد، در آن صورت برای رهبری قدرت سیاسی بسیار آسان خواهد بود که برای دسترسی به این هدف به حیث هدف اصلی، چیزهای دیگری را کنار بزند. این در حالی است که اگر هدف اصلی رهبری قدرت سیاسی تثبیت دموکراسی و حاکمیت مردم در افغانستان باشد، مصالحه با طالبان درجه اهمیت خود را از دست می‌دهد.

شکی نیست که اکنون خواست مورد تاکید جامعه این است که صلح با طالبان مشروط به پذیرش دموکراسی و حقوق مبتنی بر دموکراسی از سوی طالبان باشد. اما روند سریعی که از سوی دولت به مشاهده می‌رسد، این تصور نگران‌کننده را ایجاد می‌کند که دولت به این موضوع اهمیت قابل نبوده، بلکه این نظر در نزد دولتمردان وجود دارد که نفس مذاکره با طالبان می‌تواند آنان را از دردسر خارج سازد.

این که مقام‌های حکومتی ترکیه از آمادگی خویش جهت همکاری در تامین صلح در افغانستان اطمینان داده‌اند، نباید از تحلیلی که نسبت به صلح و کل روند سیاسی کشور در داخل کشور قرار دارد، مهم‌تر شمرده شود. زیرا کمک ترکیه یا پاکستان یا هر کشور دیگر تنها می‌تواند به بازگرداندن طالبان و کاهش جنگ کمک کند، اما این تلاش‌ها هرگز نمی‌تواند تایید مردمی برای رهبری سیاسی و روند حکومتی تلقی شوند.

طالبان به حکومت نه؛ حکومت به طالبان می‌پیوندد

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۶، ۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه پنجم
نویسنده: آژیر هومن

تلاش‌های پی‌هم حکومت برای پیوستن طالبان به برنامه‌های صلح، نشان داد که حکومت نخواسته بود گروه‌های باقی مانده‌ی طالب را از کشور بیرون براند و آنها را به گفته‌ی رییس‌جمهور «به لانه‌های تروریسم در آن سوی مرز» بر گرداند.

شاید حکومت آقای کرزی با سرکوب نکردن طالبان و بعدها هم با برادر خواندن آنان، می‌خواست از آنها در معادلات سیاسی داخلی بهره ببرد و موازنه‌ی سیاسی و گروهی خودش را سنگین کند و هنوز نیز این آرمان باقی به نظر

هماهنگ می‌کند. حکومت ترکیه آماده حمایت کامل از ابتکارات این شورا است.»

سال گذشته میلادی خونبارترین و پرتلفات‌ترین سال برای نیروهای خارجی مستقر در افغانستان بود. از سوی دیگر، هم‌زمان با آغاز تلاش‌های جدی شورای عالی صلح افغانستان، در هفته‌های اخیر طالبان موج وسیعی از حملات را راهاندازی کردند که منجر به کشته شدن نیروهای امنیتی و افراد ملکی گردیده است.

شورای ولایتی صلح در لغمان ایجاد شد

روزنامه اصلاح، شماره ۲۱۵۴، ۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه هشتم
در محفلی که به این مناسبت راهاندازی شده بود، قاضی محمدامین وقاد، رییس کمیته آگاهی عامه‌ی شورای عالی صلح روی ضرورت و ایجاد شورای عالی صلح در کشور صحبت کرد و از تمام قوماندانان جهادی و نمایندگان اقوام مختلف آن ولایت خواست تا با دولت افغانستان در راستای صلح همکاری کنند.

شفافیت انتخابات

نماینده‌گی سازمان ملل: استقلال نهادهای انتخاباتی باید حفظ شود

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۸۹، ۳۰ دلو ۱۳۸۹، صفحه سوم

در حالی که تلاش‌ها برای بازداشت فضل‌احمد معنوی، رییس کمیسیون مستقل انتخابات و بررسی صندوق‌های رای‌دهی ادامه دارد، بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان از هرگونه مداخله، توأم با خشونت در برابر نهادهای انتخاباتی ابراز نگرانی کرده است.

یک منبع موثق که نخواست نامش فاش شود به روزنامه ۸ صبح گفته است که به دنبال تنش‌های اخیر که در پی مهر و موم کردن دفتر شمارش آرا در دفتر مرکزی کمیسیون مستقل انتخابات و مخالفت این کمیسیون با تصمیم دادگاه اختصاصی انتخابات به میان آمده است، لوی‌سارنوالی تصمیم گرفته است تا فضل‌احمد معنوی را بازداشت کند. هرچند مقام‌های لوی‌سارنوالی از توافق کمیسیون مستقل انتخابات برای بازشماری صندوق‌های مشکوک انتخابات پارلمانی با فیصله‌ی محکمه‌ی اختصاصی سخن می‌گویند، ولی مقام‌های کمیسیون مستقل انتخابات با بی‌خبری از این مساله می‌گویند تنها در مورد پرونده‌های جرمی مطابق قانون انتخابات آماده‌ی همکاری هستند.

با این حال تابش فروغ، معاون سخنگوی کمیسیون مستقل انتخابات هرچند از موافقت این کمیسیون با دادگاه اختصاصی مبنی بر بازشماری صندوق‌های رای‌ها ابراز بی‌خبری می‌کند، ولی تاکید می‌کند که کمیسیون مستقل انتخابات آماده‌ی بررسی پرونده‌های جرمی در روند انتخابات مطابق قانون اساسی و قانون انتخابات می‌باشد. این مقام کمیسیون مستقل انتخابات در حالی که ورود هیات از محکمه‌ی اختصاصی به کمیسیون مستقل انتخابات را با زور و بدون اطلاع قبلی غیرقانونی می‌داند، روند قانونی انتخابات پارلمانی را پایان یافته می‌خواند.

در همین حال، صدیق‌الله حقیق، رییس محکمه‌ی اختصاصی انتخابات گفته است که براساس قرار قضایی این محکمه صندوق‌های رای‌دهی در ۲۴ ولایت افغانستان که مورد پرسش نامزدهای معترض قرار داشته و مهر و لاک شده، بررسی خواهند شد.

هم‌زمان با مهر و موم شدن صندوق‌های رای‌دهی از سوی محکمه‌ی اختصاصی، دفتر نمایندگی سازمان ملل در کابل نیز نگرانی خود را در این زمینه بیان داشته است. یوناما اعلام کرد با اقدام برای زیر پرسش قرار دادن نهادهای انتخاباتی افغانستان و به چالش کشاندن شفافیت انتخابات پارلمانی مخالف است. دفتر نمایندگی سازمان ملل هم‌چنین گفته است که استقلال نهادهای انتخاباتی باید حفظ شود.

مداخله لوی‌سارنوالی تضعیف نهادهای قانونی

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۸۹، ۳۰ دلو ۱۳۸۹، صفحه ششم

اخیرا لوی‌سارنوالی آرای انتخابات مجلس نمایندگان را در دوازده ولایت مهر و لاک کرده و هم‌چنین دستور داده است که آرای دوازده ولایت دیگر نیز باید مهر و لاک شوند. این تصمیم در حالی صورت گرفته که لوی‌سارنوالی مدعی است که در انتخابات گذشته مجلس نمایندگان تقلب و تخطی‌های گسترده صورت گرفته است. هم‌چنین لوی‌سارنوالی بیش از بیست تن از کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات را نیز به دلیل دست داشتن در تخطی‌های انتخاباتی

از کشور ممنوع‌الخروج کرده است.

نماینده‌گانی که در انتخابات اخیر موفق به کسب آرای لازم برای ورود به مجلس شدند، این انتخابات را شفاف و عادلانه توصیف می‌کنند اما شماری از مقام‌های حکومتی از نتیجه این انتخابات راضی نیستند. از همین‌رو، این مقام‌ها تلاش دارند تا از طریق دادگاه ویژه که به منظور بررسی تخطی‌ها و تقلب‌ها در انتخابات ایجاد شده است، آن طوری که برخی از اعضای مجلس می‌گویند، به نتیجه نهایی انتخابات تغییراتی را رونما کنند.

اما با مهر و لاک کردن آرای چند ولایت و ممنوع‌الخروج کردن شماری از کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات از سوی لوی‌سارنوالی، دادگاه ویژه نیز دست به چنین اقدامی نخواهد زد.

سرنوشت مجلس در این هفته

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۳، ۳۰ دلو ۱۳۸۹، سرمقاله

وقتی دادگاه ویژه رسیدگی به شکایات حقوق انتخابات به درخواست دادگاه عالی کشور و فرمان رییس‌جمهور تشکیل شد، اکثر حقوق‌دانان نظر روشنی در این خصوص ارایه کردند و آن این‌که چنین نهادی در مغایرت با قانون اساسی و دیگر قوانین کشور قرار دارد. ولی از آنجایی که هدف از تشکیل این دادگاه، بحث مسایل حقوقی انتخابات نبود و بیشتر مساله به خود جنبه‌ی سیاسی گرفته بود، قدرت‌طلبان در موضعی قرار گرفتند که به هر نحو ممکن از این نهاد دفاع کنند و برای ایجاد تنش‌های بیشتر در جامعه، دست به یک رشته اقدامات سیستماتیک بزنند. به همین دلیل، خلاف تمام قوانین موجود در کشور، دادگاه ویژه در راستای مهندسی کردن نتایج انتخابات پارلمانی، صندوق‌های شماری از مراکز رای‌دهی را قرنطینه و مهر و موم کرده است.

البته پیش از آن، قدرت‌طلبان تلاش‌های بی‌ثمری را به منظور نفوذ بیشتر در درون پارلمان انجام داده بودند و می‌خواستند که از آغاز، روند انتخابات و شمارش آرا را در اختیار داشته باشند، ولی این امر به دلایل مختلف از جمله واکنش سریع نهادهای انتخاباتی در برابر خواست قدرت‌طلبان، آنان را مایوس و

دادگاه ویژه رفته است. در روزهای اخیر دادگاه ویژه ۸۳ تن از اعضای مجلس نمایندگان را جلب کرد که از سوی آنها به واکنشی تند مواجه شد و مجلس نمایندگان در واکنش به این اقدام دادگاه ویژه، مصوبه‌ی سه ماده‌ای را مبنی بر انحلال این دادگاه تصویب کرد و آن را به رییس‌جمهوری فرستاد.

دادگاه ویژه و نهادهای حامی این نهاد، کمیسیون مستقل انتخابات را متهم به تقلب کاری و خلاف‌ورزی می‌کنند. همان‌گونه که ما نمی‌توانیم یک فرقه و یک حزب را به صورت کل متهم کنیم و فرد هم نمی‌تواند که معیار قضاوت کل قرار گیرد، کمیسیون مستقل انتخابات را نیز نمی‌توان به صورت کل، متهم به دست داشتن در تقلب کرد.

به هرحال نهادهایی که حمایت حکومت را با خود داشته باشند، به هر شکلی و بدون در نظر داشت پیامدهای آن، کارهای مدنظر خودشان را انجام می‌دهند.

هم‌زمان بودن اقدام‌های دادگاه ویژه و بی‌ریسی مجلس نمایندگان، یک عملکرد سیاسی و سیستماتیک است و نباید یک امر تصادفی پنداشته شود. اما این را می‌توان پیش‌بینی کرد که با عملی شدن فیصله‌های دادگاه ویژه، کشور به بحران بدتر از حال مواجه خواهد شد و بهای آن، سنگین‌تر از گذشته خواهد بود.

معنوی:

تسلیم زور نمی‌شوم!

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۶، ۲ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

رییس‌کمیسیون مستقل انتخابات می‌گوید: «حمله مسلحانه» دادستانی و پولیس بر کمیسیون انتخابات غیرقانونی است و این کمیسیون با چنین رفتارهایی تسلیم زور نمی‌شود، اما از راه‌های قانونی حاضر است به زندان برود. با تعلیق وظایف دو تن از اعضای ارشد کمیسیون مستقل انتخابات و مهر و لاک صندوق‌های رای‌دهی توسط دادستانی کل، تنش‌های انتخاباتی یک‌بار دیگر بالا گرفته است.

فضل‌احمد معنوی، رییس کمیسیون مستقل انتخابات روز ۲ حوت در یک کنفرانس خبری در کابل از هجوم مسلحانه بر کمیسیون انتخابات به شدت انتقاد کرد.

دادستانی کل روز ۱ حوت طی مکتوبی وظایف عبدالله احمدزی، رییس دارالانشای کمیسیون انتخابات و یکی از کمیشنران این کمیسیون را به حالت تعلیق درآورد. از سوی دیگر بیش از ۲۰ تن از اعضای ارشد کمیسیون انتخابات از سوی دادستانی ممنوع‌الخروج اعلام شده‌اند.

آقای معنوی گفت به دادستانی و دادگاه ویژه اجازه دست‌کاری در صندوق‌های رای‌دهی را نمی‌دهد، مگر این که این نهاد از طریق زور اقدام کند. رییس کمیسیون مستقل انتخابات گفت دادستانی کل و شماری از نهادهای دیگر حکومتی به صورت غیرقانونی بر مرکز انتخاباتی بدخشان با حمایت ارتش و امنیت ملی یورش برده و کنترل این مرکز را به دست گرفته است

لودین و معنوی؛ امتیاز و انتقام

هفته‌نامه کابل، شماره ۴۴۴، ۴ حوت ۱۳۸۹، صفحه ششم

عزیزالله لودین، رییس اسبق کمیسیون مستقل انتخابات به تازگی به حیث رییس اداره مستقل نظارت از تطبیق استراتژی مبارزه علیه فساد اداری تعیین شده و در مقابل در حالی که فضل‌احمد معنوی، رییس کنونی کمیسیون مستقل انتخابات، از سوی نهادهای عدلی و قضایی ممنوع‌الخروج اعلام شده، است.

در واقع اتهامی که بر معنوی و همکارانش وارد می‌شود، همان اتهامی است

به سمت انتقام‌گیری از انتخابات هدایت کرد.

اکنون آنچه که در مورد انتخابات پارلمانی در کشور می‌گذرد، ریشه در همین تصمیم انتقام‌جویانه‌ی قدرت‌طلبان و نشانه‌ی بارزی از روحیه‌ی عدم مدارا و قانون‌مداری دارد.

دلیل این اقدامات، کاملاً مشخص است؛ قدرت‌طلبان از مدتی به این سو در موقعیت متزلزل و شکننده‌ی سیاسی قرار گرفته‌اند و با گذشت هر روز، مردم و جامعه‌ی جهانی متوجه می‌شوند که این جناح دیگر توانایی و قدرت لازم برای اداره‌ی کشور را ندارد. هرچند این جناح از آغاز هم فاقد چنین قدرتی بود، ولی در آن سال‌ها به دلیل وضعیت خاص کشور، این عدم توانایی چندان خود را نشان نمی‌داد؛ اما با گذشت چند سال و گسترش ساختارهای دموکراتیک در کشور، این تجربه حاصل شد که بازده سیاسی در اطراف حلقه‌های شکل گرفته که تمام هم و غم‌اش در راستای انحصار و تبدیل نظام به یک ساختار مافیایی و دیکتاتورمابانه است.

موضع‌گیری نماینده ملل متحد غیرمسوولانه است

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۵، ۱ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم

لوی سارنوالی، ضمن انتشار اعلامیه‌ای به موضع‌گیری سازمان ملل متحد درباره‌ی اقدام اخیر این اداره دایر بر مهر و موم کردن مرکز نگهداری آرای انتخابات ولسی‌جرگه واکنش نشان داده است. در این اعلامیه آمده است: «قوه قضاییه رکن مستقل دولت بوده و صلاحیت رسیدگی به تمام دعاوی را دارد، که از طرف اشخاص حقیقی یا حکمی در پیشگاه محکمه مطابق احکام قانون، اقامه می‌گردد و هیچ قانونی نمی‌تواند در هیچ حالتی قضیه یا ساحه را از دایره صلاحیت قوه قضاییه خارج ساخته و به مرجع دیگری تفویض نماید، که این امر در ماده ۱۲۲ قانون اساسی کاملاً صراحت دارد.»

اعلامیه‌ی لوی سارنوالی در ادامه، موضع سازمان ملل متحد در کابل را غیرمسوولانه توصیف کرده و آن را ناشی از عدم دست‌رسی به واقعیت‌ها و موجب تشویش افکار عمومی دانسته است.

اعلامیه‌ی لوی سارنوالی از این جهت اهمیت دارد که قبلاً حکومت افغانستان با همکاران بین‌المللی افغانستان اختلاف‌نظرهای فراوانی داشته است. اما این برای اولین بار است که سازمان ملل متحد به عنوان نهاد بی‌طرف و عمدتاً خیرخواه، مورد شدیدترین حمله قرار می‌گیرد.

بازشماری آرای انتخابات پارلمانی آغاز شد

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۲۵، ۱ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم

لوی سارنوالی می‌گوید، بازشماری آرای انتخابات پارلمانی به دلیل بررسی ادعاهای تقلب در این انتخابات، در دوازده ولایت آغاز شده است. به گفته این نهاد، قرار است بازشماری آرای سایر ولایات نیز تا چند روز دیگر آغاز شود.

دادستانی کل گفته است که بازشماری آرا از سوی یک کمیسیون متشکل از چهارده نهاد مرتبط به انتخابات، از جمله کمیسیون مستقل انتخابات، وزارت داخله، قوه قضاییه، جامعه‌مدنی و سایر نهادها صورت می‌گیرد و دادستانی کل در این روند نقش نظارت‌کننده را بر عهده دارد.

دادگاه ویژه رسیدگی به شکایات انتخاباتی، هفته گذشته صندوق‌های رای را در مراکز انتخاباتی مهر و موم کرد.

دادگاه ویژه در دساز شده است

هفته‌نامه ثبوت، شماره ۱۱، ۱ حوت ۱۳۸۹، سرمقاله

این روزها بحث انتخاب رییس مجلس نمایندگان زیر شعاع عملکردهای

رسیدن به آنها، بحران مجلس نمایندگان را نیز به گونه‌ای دامن می‌زند که این مجلس تا زمان اعلان نتایج نهایی دادگاه ویژه، نتواند نماینده‌ی خود را تعیین کند. به نظر می‌رسد که دادگاه ویژه، تحول بزرگی همراه با رسیدگی اساسی را در پرونده‌ی انتخابات وارد خواهد کرد که این سبب برهم خوردن وضع عمومی کشور خواهد شد.

پروسه‌ی شمارش مجدد آرا و رسیدگی به تخطی‌ها در نورستان آغاز شد

روزنامه چراغ، شماره ۲۵، ۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول
پروسه‌ی شمارش مجدد آرا و رسیدگی به تخطی‌های انتخاباتی، در ولایت نورستان آغاز شده است. هیات اعزامی از کابل به ریاست محمدموسی مدنی از چگونگی کار این پروسه نظارت می‌کند. در نخستین روز کاری پروسه‌ی شمارش مجدد آرا و رسیدگی به تخطی‌های انتخاباتی جمال‌الدین بدر والی نورستان وعده سپرد تا برای شفافیت و جلوگیری به تخطی طبق قانون با هیات اعزامی همکاری می‌کند.

آقای بدر در جمع هیات اعزامی ابراز امیدواری کرد تا به تخطی‌های احتمالی به صورت جدی رسیدگی شود و نامزدان منتخب مردم به شورای ملی راه یابند.

تا هنوز مشخص نیست که این پروسه چند روز را در بر می‌گیرد اما اعضای هیات اعزامی می‌گویند که تا آخرین رای و کوچک‌ترین تخطی را بررسی می‌کنند.

شمارش مجدد آرا در ۴ ولایت کشور آغاز گردید

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۳۲، ۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
مقامات در محکمه اختصاصی بررسی تخطی‌ها و تخطی‌های انتخاباتی می‌گویند که پروسه‌ی شمارش مجدد آرای کاندیدان معترض و برنده‌ی ولسی‌جرگه از سوی محکمه خاص از تاریخ ۸ حوت در ۴ ولایت کاپیسا، هرات، نورستان و کابل آغاز شده است.

صدیق‌الله حقیق، رییس این محکمه طی کنفرانس مطبوعاتی در روز ۸ حوت به رسانه‌ها گفت: شمارش مجدد در چهار ولایت آغاز شده در حالی که این پروسه در هشت ولایت دیگر کشور چون بدخشان، پکتیا، هلمند، خوست، سمنگان، کندهار، تخار و بغلان قبل از آغاز گردیده بود.

وی علاوه نمود که این محکمه تاکنون در ۲۴ ولایت در حدود ۲۱۷ دوسیه را نیز بررسی نموده و در حدود ۳۸ دوسیه در ۶ ولایت از جمله فراه، غور، بامیان، نیمروز، بادغیس و میدان وردک با حضور هیاتی از سوی این نهاد بررسی گردید.

هم‌چنان ولایت دایکندی، غزنی و ارزگان در حدود ۲۵ دوسیه و پنجشیر که هیچ کدام دوسیه نداشته‌اند نیز از سوی این نهاد در حضور هیات بررسی شده است.

که در جریان انتخابات ریاست‌جمهوری بر عزیزالله لودین وارد شد. هرچند هنوز نهادهای عدلی و قضایی قادر نشده‌اند این اتهام را بر معنوی ثابت بسازند؛ تثبیت بیش از ۱ میلیون و ۳۰۰ هزار رای تقلبی در انتخابات ریاست‌جمهوری که باعث به دور دوم کشانیده شدن آن انتخابات شد، سبب گردید که لودین از وظیفه‌اش برکنار شود. رییس‌جمهور کرسی حاضر شد برای خاموش ساختن منتقدینی که لودین و همکارانش او را متهم به تقلب می‌کردند، او را برای مدت معدودی از چهارچوب دولت کنار بگذارند.

اتهام لودین به مراتب سنگین‌تر از اتهامی است که این روزها به معنوی وارد می‌شود. فراموش نکرده‌ایم که سنگ تهاداب تقلب‌کاری و استفاده از رای‌های تقلبی در انتخابات ریاست‌جمهوری گذاشته شد و بی‌تفاوتی حکومت و سیستم قضایی کشور در برابر آن تقلب گسترده، سبب گردید که شماری از نامزدان انتخابات مجلس نمایندگان هم دست و آستین بالا بزنند و به سود خود تقلب کنند.

اگر شما به سود رییس‌جمهور کرسی تقلب می‌کنید، بر علاوه این که هیچ خطری شما را تهدید نمی‌کند و در کنار این که دادستانی و قضا به دنبال شما نمی‌آیند تا از شمار بازخواست بکنند، امتیازاتی هم به دست می‌آورید.

گروه بین‌المللی بحران: محکمه‌ی اختصاصی به صورت عاجل منحل شود

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۴، ۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه هشتم
ولسی‌جرگه طی یک قطعنامه که به تاریخ ۱۲ ماه فبروری تصویب گردید، از رییس‌جمهور و استرهم‌محکمه درخواست کرد تا محکمه‌ی اختصاصی را منحل نماید. این فیصله خطر بروز کشمکش شدید میان قوای سه‌گانه دولت را افزایش داده است.

جامعه‌جهانی و رهبران افغان باید با جدیت بن‌بست کنونی را درک کنند. رییس‌جمهور کرسی باید به درخواست پارلمان برای منحل کردن محکمه‌ی اختصاصی پاسخ مثبت بدهد. در کل، دولت افغانستان باید به صورت فوری در راستای اصلاح نهادهای متزلزل اقدام نماید. هم‌چنین دولت باید برای تقویه تفکیک میان قوای مجریه، مقننه و قضاییه و هم‌چنین تقویه نظارت آنها بر یکدیگر، پروسه انتخاباتی را به صورت اساسی اصلاح نماید و قانون اساسی را تعدیل کند. نهادهای حکومتی در سطوح ولایات و ولسوالی‌ها باید تقویه گردند تا به مردم خدمات ارایه نمایند.

دادگاه ویژه به کجا ختم می‌شود؟

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۹، ۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه هشتم
سرانجام لبه‌ی تیغ دادگاه ویژه، کمیسیون مستقل انتخابات را نشانه گرفت و به نظر می‌رسد که این نهاد تا آخرین خواست رییس‌جمهور در رابطه به مساله‌ی انتخابات، به پیش می‌رود.

همه نمایندگان گفته بودند که دادگاه ویژه نمی‌تواند درباره‌ی انتخابات فیصله کند؛ زیرا این دادگاه فرمایشی، عامل رییس‌جمهور است و مبنای قانونی ندارد. اما همان‌گونه که انتظار می‌رفت، دادگاه ویژه به کارش ادامه داد و خواست خطوط از پیش رسم شده را طی کند. این دادگاه در آخرین واکنش خود، به کمیسیون انتخابات یورش برده و تمامی کارها و داشته‌های آن را به دست گرفت و سبب شد موج اعتراض‌های نمایندگان معترض، خاموش شود و آنها چشم‌به‌راه نهایی شدن شمارش آرا توسط دادگاه ویژه باشند.

در حقیقت، آقای کرسی با عملی شدن چنین کاری، خواست تا اهداف و برنامه‌های خود را با شیوه تفنگ‌سالاری و زورسالاری نهادینه کند؛ حتا برای

فساد اداری

فساد اداری معمایی برای همیشه

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۲، ۳ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم

داکتر عزیزالله لودین، رییس جدید اداره عالی نظارت بر تطبیق استراتژی مبارزه با فساد اداری گفته است که در راستای مبارزه با فساد اداری در تلاش است تا معاش مامورین دولت را افزایش دهد. آقای لودین گفته است که در این زمینه با وزارت مالیه تلاش مشترکی را به اجرا خواهد گذاشت.

مبارزه با فساد اداری در افغانستان اکنون وجهه معمایی بسیار پیچیده‌ای را به خود گرفته است که علی‌رغم تلاش‌های ادعا شده و یا صورت گرفته از جانب نهادهای مختلف دولت، نتیجه‌ای در خور شأن به‌دست نیاورده است. این که جابجایی جدید صورت گرفته در این راستا به چه نتیجه‌ای خواهد رسید، موضوعی است که نمی‌توان نسبت به آن خوش‌بین و یا بدبین بود و حتا سخت است که در خصوص آن بتوان اظهار نظر کرد.

اگر دانسته شود که چه چیزی باعث به میان آمدن و اوج گرفتن فساد اداری در افغانستان شده، امکان این که بتوان مبارزه موثر و نتیجه‌بخشی را در برابر آن انجام داد را نیز میسر می‌سازد. فساد اداری ریشه ناگسستگی در به وجود آمدن روحیه مال‌اندوزی دارد که اکنون بر جامعه حاکم می‌باشد. آنچه در همین عرصه قابل توجه است، این وضعیت حالت سرایت از بالا به پایین را داشته است. همین مساله باعث گردیده است تا مبارزه در برابر فساد اداری و سایر مصداق‌های فساد در جامعه موثر واقع نگردد. وقتی از ناکامی در مبارزه با مواد مخدر سخن گفته می‌شود، این واقعیت مرموز و غیر آشکار رخ می‌نماید که موانع جدی توأم با اقتدار در مسیر این مبارزه‌ها سر بر می‌آورند و تلاش‌ها در این عرصه‌ها را بی‌اثر می‌کنند.

این واقعیت آشکار می‌سازد که مبارزه با فساد اداری با بدل کردن مهره‌ها نمی‌تواند اثر بخش واقع گردد. فساد اداری در زمانی از بین می‌رود که رهبران سیاسی جامعه افغانستان بتوانند خویشتن را از ذهنیت مال‌پرستی و پول‌اندوزی خارج کنند.

لوی سارنوالی:

زور ما به زورمندان نمی‌رسد

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۰۹۷، ۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

لوی سارنوالی افغانستان می‌گوید برای رفتاری افراد زورمندی که در گذشته کارمند دولت بوده‌اند و متهم به فساد اداری هستند با چالش‌هایی مواجه است و نمی‌تواند آنها را به دست قانون بسپارد.

رحمت‌الله نظری، معاون لوی سارنوالی افغانستان در تاریخ ۸ حوت در کنفرانس سراسری سارنوالان افغانستان گفت عدم امنیت در کشور یکی از چالش‌های فراروی سارنوالی است.

آقای نظری گفت: «هم‌چنین افرادی هم هستند که در کشور مجرم شناخته شده‌اند و حالا در خارج از کشور زندگی می‌کنند. و سران این کشورها حاضر به تحویل دادن این افراد نیستند.»

وی در ادامه گفت: «غصب زمین توسط افراد زورمند یکی دیگر از مشکلات سارنوالی می‌باشد.»

لودین مزد زحمات خود را به‌دست آورد!

روزنامه ماندگار، شماره ۵۱۴، ۱ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

با انتخاب داکتر لودین به حیث رییس اداره‌ی نظارت بر تطبیق راهبرد مبارزه با فساد اداری، نه تنها چالش‌های موجود ناشی از فساد گسترده‌ی اداری در افغانستان حل خواهد شد، بلکه معضلات بیشتری به وجود خواهد آمد که با بروز چنین مشکلاتی حکومت آقای کرزی سرانجام غرق خواهد شد.

آگاهان سیاسی، با ابراز این موضوع تاکید می‌ورزند که از آغاز حکومت آقای کرزی، تا کنون هیچگاه شایستگی، لیاقت و تعهد ملی برای انتخاب در پست‌های مهم دولتی مدنظر نبوده است.

لودین در زمانی انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته، رییس کمیسیون مستقل انتخابات بود که چند روز پیش از سوی حامد کرزی به حیث رییس اداره‌ی نظارت بر تطبیق راهبرد مبارزه با فساد اداری، گماشته شد.

محمد فاضل سانچارکی، سخنگوی ائتلاف ملی «تغییر و امید» می‌گوید: «تا زمانی که دست مقامات عالی‌رتبه‌ی دولتی از فساد کوتاه نشود و تا زمانی که تغییر اراده در سطح رهبری افغانستان به وجود نیاید، چنین نهادهای سمبولیک حتا اگر صداقت و تعهد هم داشته باشند نمی‌توانند کار مثبتی را انجام دهند، چرا که مبارزه با فساد اداری در افغانستان کار بسیار پیچیده و دشواری است.»

شاه‌عبدالله افضلی عضو مجلس نمایندگان می‌گوید: «اگر حکومت خواستار مبارزه با فساد اداری باشد، ارگان‌های عدلی و قضایی بهترین مرجع برای حل این مشکلات هستند، چرا که دلایل مشهودی وجود دارد که فلان وزیر و فلان والی قبل از این‌که به پست‌هایشان گماشته شوند صاحب ثروت‌های هنگفتی بوده‌اند یا خیر.»

هماهنگی میان دولت و موسسات بین‌المللی می‌تواند فساد اداری را در کشور ریشه کن سازد

روزنامه انیس، شماره ۲۵۵، ۱ حوت ۱۳۸۹، سرمقاله

داکتر عزیزالله لودین کارش را به عنوان رییس عمومی عالی نظارت و مبارزه علیه فساد اداری آغاز کرد. تقرر آقای لودین در این پست در حالی صورت می‌گیرد که حرف‌های زیادی نسبت به موجودیت فساد اداری در کشور وجود دارد و این مشکل به یک مشکل حاد در جامعه افغانی تبدیل شده است.

گذشته نشان می‌دهد که دولت افغانستان در چوکات امکانات خود در مقابل این پدیده، اقداماتی نموده و کوشیده است گلیم این شر را از کشور برچیند. اصلاحات در ادارات دولتی، بلند بردن معاش منسوبان نیروهای امنیتی، ثبت دارایی‌های مقامات عالی‌رتبه‌ی دولتی و اعضای شورای ملی، مواردی است که نشان می‌دهد دولت افغانستان نسبت به این پدیده حساس بوده و با آن در مبارزه قرار دارد.

هرگاه به عمق مساله نگاه کنیم در می‌یابیم که فساد اداری در کشور بیشتر ریشه‌های بیرونی دارد. مقامات افغان بارها گفته‌اند که شماری از موسسات خارجی موازی با دولت حرکت می‌نمایند و در برخی از قراردادهای آنان شفافیت وجود ندارد و برای هیچ مرجع حسابده نیستند و قسمت اعظم کمک‌های خارجی از طریق همین موسسات به مصرف می‌رسد که این خود در گسترش فساد اداری در کشور نقش دارد.

مصاحبه‌ها و مقالات

افغانستان، اقتصاد جنگی و دور باطلی از درگیری‌ها

نویسنده: سیف‌الدین سیحون، استاد دانشکده اقتصاد دانشگاه کابل

نیز در دست داشتند و با پیامد ناگوار در دست گرفتن و تمثیل حاکمیت‌های شکست‌خورده و ناکام، اقتصاد جنگی و غارت دارای‌های عامه، غصب زمین‌های دولتی و شخصی، فرار سرمایه و سلطه اقتصاد دلالی سودجویانه و غیرمشروع، سرمایه‌گذاری روی مسکن و زمین و مظاهر اقتصاد مصرفی بی‌ریشه در شکل بلند منزل‌های ویرانه و منازل پرزرق و برق در مراکز شهرها خودنمایی می‌کند. وابستگی رزمندگان جنگ مقدس با مظاهر دنیوی پول و ثروت پیوند یافت. این وابستگی که به امکانات مالی در تبابی با عوامل مداخله‌گر بیرونی شکل گرفت، بافت اجتماعی جامعه سنتی را نیز دگرگون کرد و با ظهور جنگجویان تازه به دوران‌رسیده، زمین‌داران، سرمایه‌داران و صنعت‌گران از گردونه رقابت خارج شدند و با تهدید و گسترش ناامنی رخت سفر بسته و راهی دیار بیگانه شدند.

وجه مالی را که کشورهای کمک‌کننده به رزمندگان تنظیمی و طالبان اختصاص می‌دادند، در نبود مکانیزم حساب‌دهی و شفافیت، در دست معدودی از سران این گروه‌ها به حساب بانکی و ثروت شخصی‌شان اختصاص می‌یافت. افغانستان در تداوم جدال سنت و مدرنیته، این بار نیز در دور باطل عقب‌ماندگی، سنت‌گرایی، و اماندگی و ناتوانی درگیر بوده، بنا بر نگرش سطحی حامیان خارجی، در استراتژی جنگ ضدهراس‌افگنی امریکا و متحدانش، دولت‌سازی، حاکمیت‌قانون، بازسازی، و توسعه اقتصادی و سرانجام امنیت، صلح و پیشرفت اجتماعی در مدت ده سال تحقق نیافت. دستگاه سیاسی برخاسته از توافقات بن که عمدتاً گروه‌های جنگی و جناح سلطنت‌طلب را احتوا می‌کرد، با تقسیم افقی قدرت و در دست داشتن ثروت‌های بادآورده، دولت شرکت سهامی را تشکیل دادند که همه اهرم‌های سیاسی اقتصادی در دست معدودی متمرکز شد و این تمرکز قدرت و ثروت و نگاه عرفی به سیاست و ناتوانی در بازخوانی بحران امنیتی، نارسایی‌های اقتصادی و اجتماعی دوران گذار، سلطه عوامل زورمند محلی مرکزگریز، انقطاب شدید اجتماعی و مداخله بیگانگان، دولت را چنان در تنگنا قرار داده که طی این مدت حتی به انباشت و تمرکز سرمایه لازم برای تمویل بودجه عادی نیز قادر نشده است. بودجه خارجی نیز توسط کشورهای کمک‌کننده تمویل می‌گردد. دولت از پرداخت حقوق کارمندان خود عاجز بوده، توانایی تجهیز، تسلیح و تامین مالی ارتش، پولیس و نهادهای امنیتی را ندارد. در چنین فضای آشفته و ناکارآمدی دستگاه سیاسی، فقر، بیکاری، نبود فرصت‌های اشتغال و استخدام، دشواری تامین معیشت، بی‌برنامه‌گی و بی‌توجهی به بخش‌های مولد اقتصاد و وارداتی کردن آن، همه پیامدهای ناکارآمدی دستگاه کنونی را احتوا می‌کند.

در چنین شرایطی که امید و آرزوی مردم برای برپایی حاکمیت مسوول و پاسخگو به یاس مبدل شده و سعی بی‌حاصل کشورهای کمک‌کننده در مبارزه علیه هراس‌افگنی نیز بی‌دست‌آورد تلقی می‌شود. با توجه به هشدار و ضرب‌الاجل امریکا به رییس‌جمهور افغانستان برای اصلاح اداره و مسوولیت‌پذیری بیشتر در مبارزه علیه فساد اداری، حساب‌دهی کمک‌ها و تبارز

تداوم درگیری‌های طولانی و تصاعدی در این جغرافیا و نبردهای بی‌پایان نیروهای متخاصم برای تحکیم مواضع و سیطره حاکمیت‌شان برای غصب دارایی‌های عامه و تسلط بر منابع اقتصادی، باج‌گیری غیرقانونی، کشتار و قتل‌عام مردم بی‌گناه در پناه ایدیولوژی‌های تمامیت‌خواه و توجیه‌گر، تباهی و ویرانی گسترده‌ای را در پی داشته است. ادامه درگیری‌ها در پی مداخله نیروهای خارجی و گستردگی مقاومت علیه این نیروها، پیامد ناگوار از تداوم جنایات و قتل‌عام‌های کتلوی و زمین سوخته را به نمایش در آورد که حس انتقام‌جویی را در جامعه بدوی و عرفی افغانستان زنده نگه داشته و برای التیام زخم‌های ناشی از این فجایع نگاه و طرز تلقی مدنی و فرهنگ بخشایش و تفاهم نیز مطرح نبوده و در پی سلطه عوامل جنگی، معافیت از پاسخ‌گویی در برابر جنایات هولناک، پرده‌پوشی قانونی نیز صورت گرفته است.

ادامه درگیری دوامدار کنونی ریشه در دوران جنگ سرد و شرایط انقطابی جهانی دارد که ایالات متحده امریکا و غرب به هر قیمت این نبرد بی‌پایان را در برابر تهاجم رو به گسترش اتحاد جماهیر شوروی سابق حمایت می‌نمودند. ایجاد مدارس دینی در آن‌سوی مرز شرقی کشور، توسعه پایگاه‌های نظامی، توزیع امکانات مالی و تسلیحاتی، توأم با ترغیب و تشویق سیاسی ایدیولوژیک، آزادی‌خواهی و ستیز علیه اندیشه وارداتی بر بنیاد بنیاد دینی و عقیدتی، درون‌مایه تحرک و خیزش مردمی ارزیابی می‌گردد. بدون شک حمایت مالی و تسلیحاتی نیروهای بیرونی و پیوند ناگسسته گروه‌های جنگی با روابط اقتصاد سنتی و وضع عوارض اجباری، راه‌گیری، غصب اموال و دارایی‌های عامه، تشویق تولید و کشت کوکنار و اخذ عوارض از تولید و فروش آن نیز منبع تمویل جنگ در گذشته و حال می‌باشد. در این نبرد طولانی هر دو جناح متخاصم متکی به امداد مالی و تسلیحاتی کشورهای حامی بوده و هم‌زمان با تبلیغات ایدیولوژیک، قدرت مالی دولت‌های کمک‌کننده نیز به گردش درآمد. پیروزی در این نبرد نیز با این حمایت مالی و تسلیحاتی در رابطه بوده و نیروهایی که امکانات بیشتر و یا به منابع مالی خارجی، فروش سنگ‌های قیمتی، قاچاق آثار باستانی و مواد مخدر را در دست داشتند، در گردونه قدرت سهم بیشتر را حائز شدند.

حاکمیت گروه‌های وابسته به اجانب تمامیت‌خواه تنظیمی و طالبانی عمدتاً متکی به امدادها و امکانات مالی بیگانگان بوده، منابع مالی بین‌المللی و محلی را

مسلاً صلح پیش‌شرط هرگونه پیشرفت دیگر بوده و آشتی ملی نیز در پیوند به عدالت نهادینه می‌گردد. ایجاد حس اعتماد، تفاهم و صلح با محاکمه عادلانه متهمان عمده به جنایات ضدبشری و دلجویی از بازماندگان قربانیان و اعاده حیثیت آنان در ارتباط است.

توانایی‌ها برای اداره کارآمد به یاس مبدل گشته و رنجش خاطر آقای کرزی از اتهامات و فشارهای رسانه‌ای غرب او را مصمم‌تر و جدی‌تر در دستیابی به صلح به هر قیمت نموده است. این رویکرد در کنفرانس لندن و کابل نیز پذیرفته شد و جامعه جهانی در لیسبون به خروج نیروهای شان تاکید ورزیدند و مصالحه با طالبان و مخالفان مسلح با تدویر جرگه صلح و ایجاد شورای عالی صلح جدی‌تر شده است.

امریکا و کشورهای عضو ناتو ظاهراً اقدامات دولت افغانستان را برای دستیابی به صلح با مخالفان تایید می‌کنند ولی بدون شک مایل نیستند تا طالبان و هراس‌افکنان بار دیگر افغانستان را به حیات خلوت خود در منطقه مبدل سازند. به باور ما بخشی از نارسایی‌های دولت افغانستان و حامیان خارجی آن در برپایی امنیت، صلح و پیشرفت اقتصادی و اجتماعی فرو گذاشت دولت‌سازی، ملت‌سازی رویکرد به توسعه انسان‌مدار و پایدار و تحقق عدالت اجتماعی بوده است. دید اقتصادی محافظه‌کارانه‌ی جدید نیز دولت را از برپایی حداقل خدمات، تامین معیشت، کار و اشتغال، باز داشته و زمینه‌های توسعه کشاورزی و دامداری به هدف فقرزدایی را رها نموده است. اعمال حاکمیت قانون مصداق عملی نداشتن، دستگاه اجرایی محلی را جنگجویان ناکارآمد و فاسد تشکیل می‌دهند. همزمان با آن شبکه رو به گسترش مواد مخدر، توزیع پول و امکانات عوامل ناامن‌سازی منطقوی، در این جغرافیا طی سالیان طولانی برای گروه‌های وابسته به این نهادها در گردش بوده، و عوامل مزدور این شبکه‌ها در سطح منطقوی و بین‌المللی نیز فعال‌اند.

سیاست ادغام مخالفین دولت که جامعه جهانی نیز آن را حمایت می‌کند شامل جذب طالبان در جامعه و مشارکت آنها در سیاست، کاربایی به گروه‌های محلی که ترک مخاصمت نموده‌اند، توزیع زمین و جذب آنها در نهادهای امنیتی و دفاعی را در بر می‌گیرد. هم اکنون هزاران روستا و صدها شهرستان افغانستان که نقاط ناامن پنداشته می‌شوند در برنامه فرآیند ادغام شامل بوده و به مذاکره‌کنندگان احتمالی حتماً تقلبی آنها نیز از جانب دولت و نهادهای کارآمد جهانی، بسته‌های پول پیشکش می‌شود!

در شرایطی که جنگ و ناامنی در کشور فراگیر گشته و دامنه آن هر روز گسترده‌تر می‌گردد، گذار از درگیری و رویکرد به صلح و آشتی ملی «گفتمان» غالب در این برهه زمانی پنداشته می‌شود. مسلماً صلح پیش‌شرط هرگونه پیشرفت دیگر بوده و آشتی ملی نیز در پیوند به عدالت نهادینه می‌گردد. ایجاد حس اعتماد، تفاهم و صلح با محاکمه عادلانه متهمان عمده به جنایات ضدبشری و دلجویی از بازماندگان قربانیان و اعاده حیثیت آنان در ارتباط است. مذاکرات واقعی صلح هنگامی می‌تواند به یک نتیجه قابل قبول برسد که طرفین جنگ معتقد شده باشند که اهداف‌شان را از طریق نظامی نمی‌توانند برآورده کنند. چنین وضع فقط هنگامی به وجود می‌آید که بر علاوه امکانات داخلی حمایت‌های خارجی نیروهای شورشی نیز قطع شده باشد. در نتیجه صلح یک اقدام داخلی نبوده ابعاد جهانی و منطقوی نیز دارد. تشبثات نیم‌بند، اقدامات پس‌پرده و مقطعی سودجویانه برای افکار عامه گمراه‌کننده بوده و برای آینده کشور نیز خطرناک پنداشته می‌شود.

New publications

مطالب تازه

Afghanistan's Elections Stalemate

International Crisis Group / February 23, 2011

The prolonged crisis over Afghanistan's parliamentary elections has further undermined President Hamid Karzai's credibility. He is now even more isolated politically than he was after his dubious re-election in 2009. The Wolesi Jirga was inaugurated on 26 January 2011, following a lengthy standoff that exposed sharp political fault lines, which could plunge the country deeper into not just political but armed conflict. Clashes between the executive, legislature and judiciary over the results of the polls are paralyzing government and weakening already fragile institutions. Constitutional review is long overdue, and failure to implement changes that reinforce the separation of powers will only further weaken the state's ability to provide security or good governance. If public confidence is to be restored, the president and Supreme Court must disband a special tribunal that was created to adjudicate elections complaints but lacks a clear legal mandate. The new parliament must also immediately place electoral and constitutional reform at the top of its agenda. If left unaddressed, the current political crisis will stoke ethnic tensions and could drive disenfranchised Afghans into the arms of the Taliban.

[http://www.crisisgroup.org/~media/Files/asia/south-asia/afghanistan/B117%20Afghanistans%20Elections%20Stalemate.ashx](http://www.crisisgroup.org/~/media/Files/asia/south-asia/afghanistan/B117%20Afghanistans%20Elections%20Stalemate.ashx)

Shelters in the Storm: The Controversy over Women's Safehouses

Afghanistan Analysts Network (AAN) / by Sari Kouvo / February 18, 2011

The Afghan government accuses women's shelters of corruption, while women's rights advocates criticize the government for believing rumors rather than facts and succumbing to the pressure of conservatives. Whatever the outcome of this controversy, the victims are likely to be the women who have sought refuge in the shelters - most of them fleeing situations of extreme violence. AAN Senior Analyst Sari Kouvo analyzes the shelter controversy. With support from Political Researcher Obaid Ali.

<http://aan-afghanistan.com/index.asp?id=1503>

Afghan prosecutors seize vote data: officials

AFP / February 14, 2011

Government prosecutors and police stormed into election commission offices in Kabul on Monday to seize control of vote data, accusing the body of not cooperating with a probe into fraud, officials said.

The raid was ordered by a special tribunal, which Afghan President Hamid Karzai assigned to investigate alleged fraud in Afghanistan's controversial parliamentary elections in September, they said.

<http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5iZwhzy3hQvavwV6JB4Inf8GWwOfA?docId=CNG.9d00ea2df5d6129be7cac650dbbd7208.1f1>

U.S.-Taliban Talks

The New Yorker / by Steve Coll / February 28, 2011

On August 22, 1998, Mullah Omar, the emir of Taliban-ruled Afghanistan, made a cold call to the State Department. The United States had just lobbed cruise missiles at Al Qaeda camps in his nation. Omar got a mid-level diplomat on the line and spoke calmly. He suggested that Congress force President Bill Clinton to resign. He said that American military strikes "would be counter-productive," and would "spark more, not less, terrorist attacks," according to a declassified record of the call. "Omar emphasized that this was his best advice," the record adds.

http://www.newyorker.com/talk/comment/2011/02/28/110228taco_talk_coll

Building Afghan Peace from the Ground Up

The Century Foundation / February 2011

This paper strives to capture Afghan perspectives on the state and governance, the nature of civil society, and the role of the international community. It also explores the prospects for peace with the insurgency and draws out the implications for Western strategy. The data is based on a series of consultations with community, religious, and tribal leaders; NGO and community activists; teachers and educators; and students and youth leaders. In total, the research brings together the stories, experiences, and perspectives of more than two hundred Afghan residents from Baghlan, Balkh, Herat, Kabul, Kandahar, Khost, and Nangarhar. The paper has three main findings. First, Afghans are considerably more sophisticated than is usually assumed. The experience of thirty

years of war and displacement has disrupted old identities, changed assumptions about the traditional and the modern, and reinforced the idea of the Afghanistan nation. Second, Afghans regard civil society not as NGOs or urban intellectuals, but rather as all those citizens concerned about the public good as opposed to private or sectarian interests. Third, there is a growing belief that the pervasive insecurity is less a result of conflict between the government and its international allies, on the one side, and insurgents and al Qaeda on the other, and more a mutually reinforcing enterprise in which various armed actors collude in predatory and criminal behavior.

<http://tcf.org/publications/2011/2/building-afghan-peace-from-the-ground-up/pdf>

Fear of Warlords' Return as Anti-Taliban Militias Clash

The Guardian / February 16, 2011

The dramatic build up of a controversial anti-Taliban militia that many Afghans fear could revive the country's detested warlords has had to be suspended in a key district of Helmand amid outbreaks of fighting between different groups. The local defence programme, which is similar to others that have been heavily promoted by US supreme commander David Petraeus as essential to beating the Taliban, has also been put on hold amid concern that the informal police force, with 800 men, is already bigger than the official police and could threaten government authority. US marines in the former Taliban stronghold of Marjah say they are using the same approach they successfully employed with 'awakening' councils during the Iraq war. But problems are starting to show: the district governor, Abdul Mutalib, last week called in leaders of the 30 groups of up to 50 gunmen to make them sign up to stricter rules of behaviour.

<http://www.guardian.co.uk/world/2011/feb/16/afghans-fear-return-of-warlords>

حقیقت تنها مسوول یادداشت‌ها، تحلیل‌ها و تبصره‌هایی که می‌نویسد می‌باشد.

اخبار، گزارش و مطالبی که از نشریه‌ها گزینش می‌گردد، مسئولیت آنها به خود نشریات بر می‌گردد و دیدگاه ما را بازتاب نمی‌دهد.

از ارسال نظریات شما به این آدرس استقبال می‌شود:

ایمیل: publication@watchafghanistan.org

تلفون: +93 (0) 778 89 38 33

صاحب امتیاز: دیده‌بان افغانستان

تحلیل‌گر مطبوعات: جواد ناجی

ویراستار: تیمور بیگ

صفحه‌آرایی: احمدضیاء محمدی

تایپ: مریم رضایی

درباره‌ی دیده‌بان افغانستان

دیده‌بان افغانستان یک نهاد مستقل غیرحکومتی می‌باشد و در وزارت اقتصاد ملی جمهوری اسلامی افغانستان ثبت شده است. دورنمای این نهاد را رسیدن به یک جامعه دموکراتیک، امن، بردبار و برخوردار از عدالت که تمامی شهروندان بتوانند از فرصت‌های مساویانه بهره‌مند باشند، تشکیل می‌دهد.

رسالت این نهاد، انجام فعالیت‌هایی می‌باشد که باعث بهبودی صلح، عدالت و فرهنگ همدیگر پذیری و احترام گذاشتن به حقوق بشری در افغانستان می‌شود. تعهد قوی به دموکراسی، عدالت، حقوق بشر، انکشاف متوازن اجتماعی و اقتصادی کشور، بی‌طرفی، استقلال و تخصص به عنوان رهنمود فعالیت‌ها و ارزش‌های محوری سازمان می‌باشند.

برای معلومات بیشتر در مورد دیده‌بان افغانستان و یا بدست آوردن نشریات آن، به آدرس ذیل در تماس شوید:

نزدیک برج برق دهبوری، کابل، افغانستان.

پست باکس: کابل، پسته خانه دهبوری، نمبر پست بکس: ۱۰۰۸۳

تلفون: +93 (0)799 21 55 77, 799 30 14 34

ایمیل: publication@watchafghanistan.org

وبسایت: www.watchafghanistan.org